

ГОДИНА XLV ● БРОЈ 13 ● БЕОГРАД, 15. ЈУЛ 2013. ● ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТОДНЕВНО

ГЛАС

ЛИСТ РЕПУБЛИЧКОГ
ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО
И ИНВАЛИДСКО
ОСИГУРАЊЕ

ОСИГУРАНИКА

ТЕМА БРОЈА: Београдске дневне центре и клубове,
у којима раде искусни стручњаци, корисници
доживљавају као сопствени дом

ГОВОРНИ АУТОМАТ
0-24h: 0700/017-017
по цени локалног
позива
или: 011/30-60-680

ДРУГА МЛАДОСТ У ТРЕЋЕМ ДОБУ

ИЗДАВАЧ: Републички
фонд за пензијско
и инвалидско осигурање

ДИРЕКТОР:

Драгана Калиновић

**ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ
УРЕДНИК:**

Милена Јовановић

РЕДАКЦИЈА:

Булевар уметности бр. 10,
11070 Београд,
e-mail: glasosiguranika@pio.rs

СЕКРЕТАРИЈАТ:

011/2017-437
факс: 2017-437

**РЕДАКЦИЈА ЗА
ВОЈВОДИНУ:**

Житни трг бр. 3,
21000 Нови Сад
021/487-7754,
021/487-7789,
факс: 021/6624-359,
e-mail:
miroslav.mekterovic@piovoj.rs

ШТАМПА:

Штампарија
Службени гласник

ОГЛАШАВАЊЕ:

011/2017-437

Рукописи и фотографије
се не враћају.

Електронско издање:

www.pio.rs/glasosiguranika

Како је старијима, тако је и култури

Према писању наше уважене ТВ критичарке, Бранке Оташевић, грађани Србије су међу европским шампионима у броју сати свакодневно проведених пред малим екраном. За слабу утеху је када се присетимо реке људи у „Ноћи музеја“ и на Сајму књига. Питање је колико нас култура занима, или, преци-

посећује концерте и изложбе. У односу на Европску унију, стари људи у нашој земљи се евентуално баве певањем и писањем, док је иста старосна популација у Европи много активнија, па се пензионери баве глумом, фотографијом, свирају различите музичке инструменте... Ово истраживање је дало поражавајуће резултате за јед-

65 година (4,4 процента). Другачију слику, међутим, даје истраживање о публици Опере Народног позоришта у Београду које је спроведено у сезони 2008/2009. Старосна структура оперске публике говори да је она изузетно малобројна у категорији до 20 година (претпоставља се да она обухвата ђаке основних и средњих школа), а најмногобројнија у категорији од 51 до 60 година. Тај однос иде у прилог последњој категорији чак три и по пута.

Чињеница је да припадници трећег доба нису на подесан начин обавештени о културним садржајима који су прилагођени њиховим потребама. Уз то и биолошке карактеристике везане за старост неминовно утичу на начине на које друштво схвата и вреднује последње раздобље у животу човека, чиме активно учествује у изолацији старије особе, што доводи до његове самоизолације. Не мање важан разлог је такође у вези са изолацијом, али као последица реалне телесне неспособности да се буде укључен у културну сферу. Рекло би се да су старији и култура у истом, маргинализованом положају.

Светлих примера ипак још има, мада је то тешко и напоменути када је, први пут за 93 године рада, Библиотека за слепе „Др Милан Будимир“ у Београду затворена јер је остала без средстава. Тако, на пример, Градска библиотека у Новом Саду има сервис за доставу књига на кућну адресу (021/451-233) који, како са знајемо, тренутно користи 50 особа. Ову врсту сервиса покренуле су и друге библиотеке. Почела је и манифестација „Обреновачко лето“ на којој је цео програм бесплатан. Подсећамо и на сајт „Улаз слободан“ који обавештава о свим бесплатним догађајима у престоници.

Ј. Оцић

зније, колико нам економске прилике дозвољавају да нас занима. Али, приказ фонтане „Буђење“ испред павиљона „Цвијета Зузорић“ на Калемегдану, са које је још 2010. године украдено шест бронзаних скулптура, свакако нас упозорава. Фонтана је ту постављена 1936. године, рад је вајара Драгомира Арамбашића, а данас стоји огољена.

Истраживање „Културни живот и потребе у трећем добу“, обављено у Србији 2012. године, обухватило је близу 1.500 испитаника из 25 градова. Резултати су показали да старија популација у Србији највише

но друштво, јер две трећине старих сматра да старијим људима није место на културним дешавањима уз младе. Показано је и да се старење у Србији разликује од оног ван Србије у много чему, па и у погледу културних навика, што није чудо с обзиром на тешку економску ситуацију.

Још једно опсежно истраживање, спроведено 2010. године, показало је да је од анкетираних 2.406 особа (обухваћена је публика свих професионалних позоришта у Србији) највише публике старости између 19 и 30 година (38,2 одсто), а најмање старијих од

ЗА ВИШЕ ОД ПОЛА МИЛИОНА ПЕНЗИОНЕРА У СРБИЈИ

Исплаћене све рате тринаесте пензије

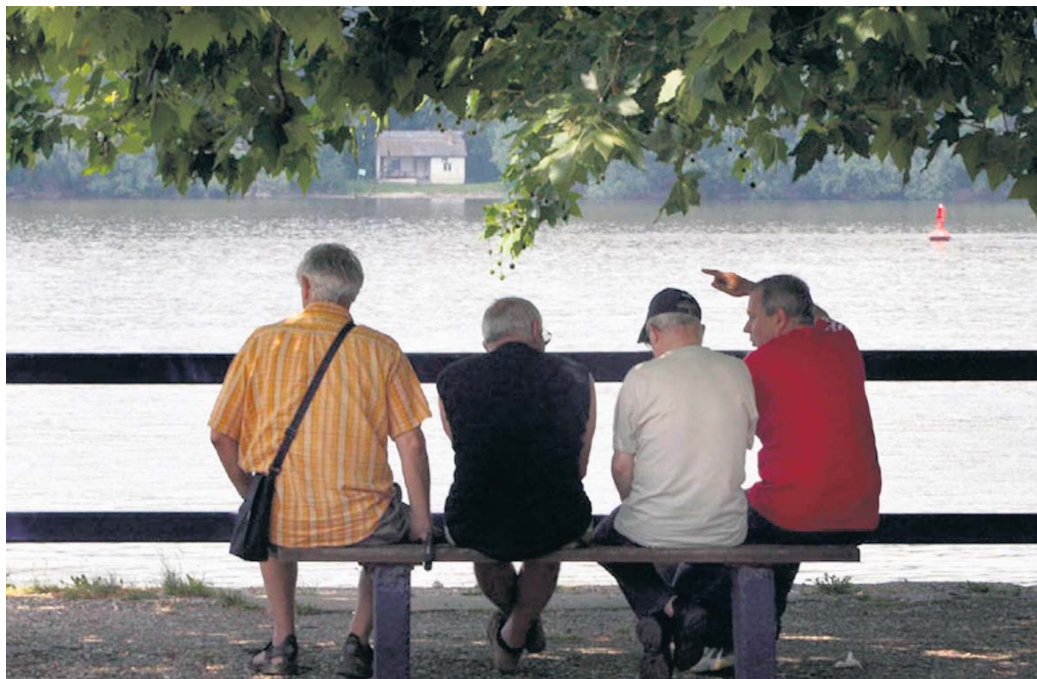
Прва рата ове помоћи исплаћена је 18. септембра прошле године, друга у децембру, пред нову годину, трећа крајем првог овогодишњег квартала, а четврта, последња, 2. јула ове године

Пензионери који су у најтежем положају, са месечним примањима испод 15.000 динара, примили су од септембра прошле до јула ове године четири пута по четири хиљаде динара. Та тринаеста пензија у износу од 16.000 динара подељена у четири рате исплаћена је за нешто више од пола милиона корисника пензија у Србији чија су примања минимална.

војни пензионер. Пензију од око 1.000 евра или више прима 71 пензионер у Србији. Најнижа примања – у просеку 9.706 динара, имају пољопривредни пензионери. Већина њих прима око 9.900 динара, док их нешто више од 3.700 добија мање од 5.000 динара месечно.

Подсетимо, прва рата тринаесте пензије исплаћена је 18. септембра прошле године,

Да на крају поменемо и један интересантан податак. Добро је, наиме, познато да је велики проблем због кога се из буџета дотира исплата пензија то што је однос запослених и пензионера из године у годину све лошији, тачније све је мање људи у радном односу. У пензијском систему какав је наш, заснованом на принципу међугенерациске солидарности, пензије се исплаћују, да под-

Добри примери

Београдски пензионери чије су месечне пензије мање од 20.000 динара и пре овога су добијали помоћ од града. Одлуком Скупштине града ово право остварује више од 100.000 Београђана. Пензионери, који имају примања од 18.000 до 20.000 динара примају четири пута по 4.000 динара у току године. Они чије су припадности од 15.000 до 18.000 динара добијају четири пута по 5.000 динара (односно разлику од хиљаду динара између републичке и градске рате помоћи). Ову врсту једнократне новчане помоћи град Београд континуирано исплаћује од новембра 2008. године.

То су пензионери свих категорија (запослени, војни пензионери, самостални делатници и пољопривредници), као и корисници свих врста права (старосни, инвалидски и породични пензионери). Такође, право на помоћ добили су и пензионери који примају делом пензију по домаћим прописима, а делом пензију из иностранства, уколико је збир њихових примања нижи од 15.000 динара, а таквих је око 13.000.

У категорији запослених и самосталних делатности најнижи износ (12.645 динара) и мање од те суме прима око 34 одсто пензионера. Код војних пензионера просечна примања су 43.666 динара, а судбину оних са најнижим пензијама у цивилству дели 31

друга у децембру, пред нову годину, трећа крајем првог овогодишњег квартала, а четврта, последња, 2. јула ове године. Укупна свота која је из државне касе издвојена за ову намену износила је нешто више од седам милијарди динара, с тим што је прва половине укупне суме била планирана прошлогодишњим, а друга овогодишњим буџетом Републике Србије.

Јован Кркобабић, потпредседник Владе Србије и министар рада запошљавања и социјалне политике, нагласио је приликом доношења одлуке о исплати тринаесте пензије да је реч о продуженом социјалном програму који је покренут у Београду, а који је на овај начин примењен у целој Србији.

сетимо, из доприноса који се уплаћују од зарада оних који су у радном односу. Пошто је тај однос лош, то јест на једног пензионера долази тек нешто више од једног запосленог, доприносима се не могу обезбедити средства за исплату свих пензија већ се разлика дотира из буџета. Таква ситуација је у свим српским општинама, сем у три београдске. Наиме, од свих општина у Србији само три имају идеалан однос запослених и пензионера и све су у Београду. Тако на Врачару има 16.269 пензионера, а 53.548 осигураника, на Старом граду је 14.441 пензионер, а чак 110.802 запослених, на Савском венцу однос је 17.269 према чак 185.219 радника. **Г. О.**

„Лето на Гардошу“ до краја августа

У Земуну је 8. јула почела традиционална културно-забавна манифестација „Лето на Гардошу“. Све до 26. августа посетиоци ће моћи да уживају у разноврсном програму намењеном свим узрастима.

Карте се могу купити на благајнама „Евентима“ и на Гардошу, сат времена пред почетак програма, по цени од 300, 350, 400, 500 и 600 динара, док за све деце представе карту по цени од 150 динара плаћа само пратилац. У случају лошег времена представе ће се одлагати. Додатне информације могу се добити на број телефона 066/9261-688.

Исплата пензија

Исплата првог дела јунских примања пензионерима из категорије запослених почела је 10. јула.

Пензионери самосталних делатности примили су целе јунске пензије 3. јула. Војним пензионерима и бившим пољопривредницима целе јунске пензије исплаћене су 6. јула.

Завршен четрнаести Сабор фрулаша

У Ражњу је 6. јула завршен 14. сабор фрулаша и народног стваралаштва који носи име признатог светског уметника Саве Јеремића. Циљ сабора није само одавање почаст познатом српском фрулашу већ и очување и неговање народне традиције.

Уочи главне саборске вечери, најбољи фрулаши у Србији окупљају се у Дому културе у Ражњу где се и одржавају Дани Саве Јеремића. На главној саборској вечери наступило је петнаест фрулаша, који су награђени на такмичењима и фестивалима у претходних годину дана.

Петровац: дани вишње

Од 4. до 6. јула у селу Петровац код Лесковца одржан је први Фестивал вишања. Петровац спада у највеће произвођаче вишања у том крају. Због тога су одлучили да организују фестивал како би промовисали село и подстакли развој туризма. Део програма тродневног фестивала су школе брендирања ракије и вина од вишања, предавања о сеоском туризму, органској производњи хране, вишњи као енергенту, избор најбоље пите, ракије и торте од вишања. Иза тог пројекта стали су партнери из Европске уније и град Лесковац који жели да помогне у заштити и бољој организацији произвођача вишања.

После првог фестивала, мештани верују да ће већ наредног лета моћи да се похвале ракијом од вишње, али и првим гостима који ће ту провести одмор.

Фестивал ликовних уметности

На Калемегдану ће од 17. до 21. јула бити одржан први Фестивал ликовних уметности „Процветај“, у организацији Удружења ликовних уметника Србије.

Фестивал почиње отварањем изложбе уметничких дела познатих српских сликара и вајара који живе и раде у земљама ЕУ „Српски уметник = европски уметник“ у Уметничком павиљону „Цвијета Зузорић“. Изложба ће трајати до 31. јула.

На платоу испред Павиљона биће организована ликовна колонија на 20 штафелаја, где ће се од 10 до 13 часова одржавати бројне радионице за децу, док је време од 17 до 22 сата резервисано за радионице за одрасле, као и за разговоре са уметницима, видео перформансе и модне ревије. Прва два дана фестивала у оквиру радионице рециклаже папира и керамике своје радове ће представити стићеници Дома за децу и омладину без родитељског старања „Дринка Павловић“, док ће се последњег дана изложбе организовати аукција дела насталих током ликовне колоније. Сав приход биће намењен Павиљону „Цвијета Зузорић“.

Нови погребни трошкови

Накнада погребних трошкова која се исплаћује породици преминулог пензионера (или ономе ко је платио сахрану) у јулу, августу и септембру 2013. године износиће 39.121 динар за кориснике пензија из категорије запослених, 37.295 за пензионере самосталних делатности и 15.216 динара за пензионисане пољопривреднике.

Стихови за „Златно доба“

Поводом XI фестивала стваралаштва старијих „Златно доба“, који ће бити одржан од 24. до 27. септембра, расписан је поетски конкурс на коме

могу учествовати особе од 60 и више година са пребивалиштем на територији града Београда и које нису чланови Удружења књижевника Србије. Тема конкурса је слободна, а могу се доставити највише три песме (не дужије од 25 стихова свака). Конкурс је отворен до 31. августа. Радови се могу слати на адресу РЈ „Дневни центри и клубови“, Марије Бурсаћ 49, 11080 Земун, са назнаком „За поетски конкурс“, а најуспешнији ће бити објављени у фестивалском билтену.

Под слоганом „Најбоље тек долази“, једанаести Фестивал стваралаштва старијих лица биће одржан у организацији клубова Геронтошког центра Београд и уз подршку града Београда.

Сећање на великог научника

У Србији је 10. јула обележен Дан науке и 157 година од рођења Николе Тесле. Тим поводом отворен је дечји научни камп Центра за промоцију науке у Виминацијуму код Костолца, а у Новом Саду је одржана дебата о новом брендирању Србије. Музеј Николе Тесле из Београда гостује изложбом „Дипломе Николе Тесле“ у „Миленијумској кули“ на Гардошу (Земун). Делом своје поставке музеј се представља и на изложби „Теслин чаробни свет електрицитета“ у Холу науке у Квинсу, САД. У граду Филаделфији у америчкој држави Пенсилванија, који је пре неколико година прогласио Теслин рођендан за званични градски празник, 11. јула одржана је научна конференција.

У Калифорнији је недавно покренут пројекат с циљем да се прикупе средства за израду Теслине статуе која би била постављена у Силиконској долини. Познато је и да режисер Мајкл Ентон припрема филм о Тесли под називом „Луди научник“.

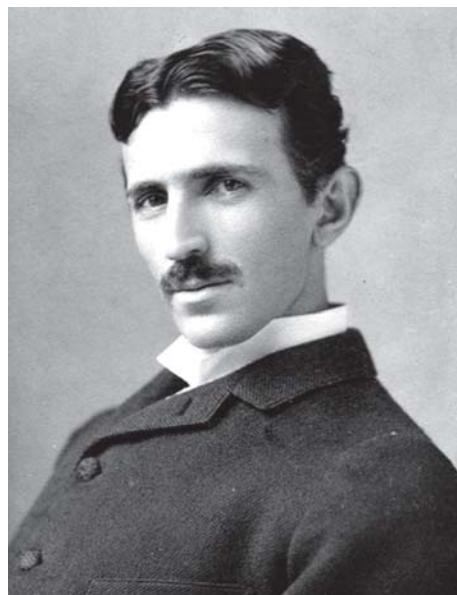
Тесла је, да подсетимо, сигурно један од највећих умова у историји. Својим изумима у много чему је поставио правац научно-техничког развоја у 20. веку. Рођен је 10. јула 1856. у Смиљану, у Лици, у породици

Музеј Николе Тесле у Београду

Милутина Тесле, свештеника Српске цркве (тада Карловачка митрополија).

Најзначајнији Теслини проналасци су полифазни систем, обртно магнетско поље, асинхрони мотор, синхрони мотор и Теслин трансформатор. Такође, открио је један од

начина за генерисање високофреквентне струје, дао је значајан допринос у преносу и модулацији радио-сигнала, а остали су запажени и његови радови у области рендгенских зрака.

„Ако будем имао среће да остварим барем неке од својих идеја, то ће бити добротинство за цело човечанство. Ако се те моје наде испуне, најслађа мисао биће ми та да је то дело једног Србина“, рекао је Тесла у време посете Београду 1892. године. Теслине речи су и: „Не жалим што су други покрали моје идеје, али жалим што немају своје“.

Нови производи у Бору

У фабрици електронских мерних инструмената са даљинским читавањем „EWG“ у Бору одржана је, за представнике локалне самоуправе, РТБ-а Бор и новинаре, презентација производа који би ускоро, у зависности од потреба тржишта, могли да уђу у серијску производњу.

Фабрика „EWG“ у Бору направљена је и опремљена прошле године, на локацији некадашње Фабрике силикатне опеке РТБ Бор. Циљ је био да се у савременом погону покрене производња електронских мерних апарата са даљинским читавањем, који би могли да се користе као обични струјомери, а уз одговарајући софтверски и хар-

дверски систем могло би да се ради даљинско читавање протока струје, гаса и воде.

У опремање погона уложено је осам милиона евра, а уређаји и машине које су постављене су плод домаће памети инжењера из развојног тима EWG-а.

Врање: развој локалне самоуправе

Град Врање конкурисаће у оквиру Програма „Exchange 4“ пројектом „Ефикасно управљање локалном имовином у функцији одрживог развоја“. Према речима помоћника градоначелника, Бобана Станковића, основни циљеви пројекта су допринос одрживом развоју кроз правилно управљање локалном имовином, подизање капацитета Врања и Врањске бање у процесу буџетског планирања, као и унапређење основних услова за свеукупан економски развој. Укупна вредност пројекта је 160.000 евра

ОБУСТАВЕ ЗБОГ ДУГОВА ЗА КОМУНАЛНЕ УСЛУГЕ

Фонд ПИО поступа по захтеву извршитеља

Лица на која је Министарство правде пренело овлашћења да могу да доносе закључак и извршавају судске пресуде, намирују потраживања по основу неплаћених рачуна за комуналне и сличне услуге

Један број пензионера који за одређени период нису испунили своје дужничке обавезе према ЈКП Инфостан, или, на пример према Електродистрибуцији, непријатно се изненади када прими мањи износ пензије од очекиваног. Скоро годину дана Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање ради и послове поступања по захтевима извршитеља за давање података о осигурањима и корисницима права из ПИО, као и спровођење обустава из пензија по основу поднетих захтева извршитеља. Од 1. јануара до 30. јуна ове године у Филијали за град Београд РФ ПИО било је 2.700 закључака извршитеља, а само у Служби 1 Филијале за град Београд (на Новом Београду) 760 закључака извршитеља.

– Законом о извршењу и обезбеђењу (ЗИО) уређен је поступак принудног остваривања потраживања и обезбеђења потраживања. Ово извршење и обезбеђење, према члану два овог закона, одређује суд а спроводи га извршитељ. Извршитељи су лица на која је Министарство правде пренело овлашћења да могу да доносе закључак и извршавају судске пресуде. Они су уведени да би се убрзао поступак самог извршења. Од Фонда ПИО извршитељи могу да траже податке да ли је појединац корисник пензије или осигураник, о висини исплаћене пензије кориснику, о висини обуставе од пензије појединцу и слично. Овим извршењима се намирују потра-

живања по основу комуналних и сличних услуга. Треба рећи и да судски извршитељи и извршитељи нису исти појмови. Наиме, институт судског извршитеља постоји већ педесет година, а извршитељ је нешто друго, и зато их не треба поистовећивати – објашњава Бранимир Ком-

новичић, начелник одељења за извршитеља (имају своје замеснике, поседују легитимацију за идентификацију, основана је и комора за извршитеље, имају печат итд.). Као што су државни органи, банке, послодавци и друга правна лица дужни да поступају по захтеву извршитеља, тако је и Републички фонд ПИО дужан да поступа по захтевима

гом решењу о извршењу које добија од надлежног суда.

– Ради спровођења извршења на пензији корисника, извршитељ доставља Фонду закључке по којима смо дужни да поступамо. Сваки закључак, поред осталих података који обавезно морају бити наведени, садржи и тачан износ трошкова поступка, износ главног дуга, а уколико је опредељена камата, мора бити утврђен датум од када се она обрачунава, до када се врши обрачун камате и на који начин, затим и висина обуставе на пензију (најчешће 1/3, 1/2, до 2/3, или у фиксном износу). Запослени у Фонду на овим пословима имају прецизне инструкције како да поступају сходно закључку који доноси извршитељ. Наши запослени имају и тачан списак извршитеља са њиховим подацима. За сада је регистровано 58 извршитеља. Будући да корисници често имају недоумице и питања са којима долазе код запослених на пословима обуставе, ми их упућујемо на одређеног извршитеља. Наравно, наши запослени излазе у сусрет корисницима, те им показујемо налог извршитеља, податке на основу којих знамо да је извршитељ лице које је овлашћено од стране Министарства правде, показујемо закључак по коме смо поступили, и све што кориснику пружа конкретна сазнања о његовом случају обуставе из пензије – објашњава Бранимир Комновичић.

Иначе, извршитељу се исплаћује такозвана награда, и то такође обуставом од пензије, и тај износ је најчешће нешто нижи од 5.000 динара. **Ј. Оцић**

Дугове брже враћају физичка лица

Као нова правосудна професија, извршитељи у Србији раде нешто више од годину дана. Досад су их углавном ангажовала комунална предузећа ради наплате дуговања. Највише Телеком и Инфостан у Београду, а у Новом Саду Србијагас. У Комори извршитеља кажу да једногодишња пракса показује да дугове брже враћају физичка лица. Указују и да на проблем наплате потраживања од предузећа утиче то што предузећа често нису на регистрованим седиштима. Број извршитеља још није попуњен јер у целој Србији послује њих нешто више од 80, а предвиђено је да буде 334 извршитеља.

новичић, начелник одељења за исплату пензија и финансијске послове Службе 1 Филијале за град Београд РФ ПИО.

Закон о извршном поступку потпуно је регулисао питање

извршитеља за давање података о осигурањима и корисницима права из ПИО, и спроводи обуставе из пензија по основу поднетих захтева извршитеља, као што поступа по сваком дру-

Правна помоћ пре подношења захтева

Филијала Републичког фонда ПИО Зрењанин налази се у групи филијала РФ ПИО које у својој надлежности имају велику територију. Тако 52 стално запослена радника ове организационе јединице Фонда пружају услуге из пензијског и инвалидског осигурања за више од 50.000 осигураника и око 41.200 корисника права, али и осталим грађанима у средњобанатским општинама: Зрењанин, Нови Бечеј, Житиште, Нова Црња и Сечањ.

Седиште Филијале лоцирано је у строгом центру Зрењанина, а у осталим општинама отворене су испоставе које раде два дана у недељи јер, према речима Милана Звекића, директора Филијале, немају довољно запослених да би обезбедили рад испостава током целе недеље. С друге стране, директор Звекић је у испоставама

распоредио стручне и искусне раднике са вишом и високом стручном спремом, који осим пријема свих врста захтева, пријављивања на осигурање, потврда из делокруга рада исплатне службе, издавања А листинга о стажу... преузимају и М-4 обрасце за целу општину. Послодавци из ових општина на тај начин завршавају сав посао око предаје М-4 образаца у својим срединама, па тако штеде и време и новац, јер не морају због тога путовати у Зрењанин. То важи и за осигуранике и кориснике права који желе да обаве неки свој посао.

У Филијали РФ ПИО Зрењанин запослена је и др Јелена Вуковић, специјалиста неуролог, која у Филијали вештачи само по захтевима осигураника и корисника права за остваривање прва на туђу помоћ и негу и телесно оштећење. Она по потреби ради и у Новом Саду, где вештачи по захтевима за оцену радне способности из домена своје специјалности. Филијала Зрењанин захваљујући томе има веома добру ажурност код вештачења ТПН-а и ТО, јер се на први преглед на вештачење по овом основу чека свега десетак дана. Филијала тренутно

Веома добра ажурност код вештачења захтева за туђу помоћ и негу и телесно оштећење, јер се на први преглед по овом основу чека свега десетак дана

има проблем око приступачности зграде за теже оболеле људе који су поднели захтев за ТПН и ТО, јер не могу прићи њеној пословној згради због грађевинских радова које спроводи Градска управа у центру Зрењанина. Но, Милан Звекић је већ покренуо иницијативу у сарадњи са колегама из РФ-ЗО да се место вештачења привремено измести из зграде Филијале.

Корисници услуга Зрењанинске филијале РФ ПИО имају и погодност да пре остваривања неког права из ПИО, или пре подношења захтева за остваривање права на пензију, потраже правну помоћ у посебној канцеларији на првом спрату у којој ради Станко Ранисављевић, правник и искусан референт. Осигураници се овде највише интересују о томе колико имају оствареног стажа осигурања и када ће тачно остварити право на пензију, јер неке фирме нису довољно кадровски опремљене за овај посао. Наиме, стаж се понекад не може прецизно израчунати само на основу података из радне књижице, већ то мора урадити стручно лице на основу расположиве документације. Корисници услуга Филијале често се ин-

тересују и за поступак признавања стажа оствареног у бившим југословенским републикама што, према речима директора Звекића, сада функционише без већих проблема. Он је истакао и да је овакав вид услуге осигураницима Фонда веома важан, како се не би дешавало да они прекидају радни однос у фирми пре не него што испуне услов за пензију. То је посебно важно када осигураници уплаћују обавезно пензијско и инвалидско осигурање по члану 15 Закона о ПИО, јер све мора добро да се израчуна, уз тачан податак када испуњавају услов за пензију, и када да „изађу“ из овог права.

Радници Зрењанинске филијале су и ове године, у изузетно квалитетној сарадњи са пензионерским организацијама на терену, спровели Конкурс РФ ПИО за упућивање корисника

пензија на бесплатну рехабилитацију у трошку Фонда ПИО. Тако ће у 2013. години пут бања Србије од 1.134 пензионера, који су поднели захтев у Филијали РФ ПИО Зрењанин, отпутовати њих 286, што је више него претходне године.

Филијала је у претходној години остварила добре резултате у оквиру Покрајинског фонда кад је реч о ажурности приликом доношења решења у законском року. Милан Звекић је објаснио да би резултати били и бољи да није проблема око решавања радног стажа бивших радника великих комбината („Серво Михаљ“ и слични) који су радили у најбољим годинама пословања комбината, а након неуспеле приватизације радници су остали са неизмиреним доприносима за ПИО и не могу сада да остваре право на пензију. Кроз изузетно добру сарадњу са Пореском управом у Зрењанину Филијала је успела да реши неколико десетина таквих случајева у корист осигураника који су остварили услов за пензију, па очекују да ће се то одразити на боље резултате у ажурности Филијале у наредном периоду.

М. Мектеровић

У СРБИЈИ ТРЕЋИНА ЉУДИ РАДИ НЕПРИЈАВЉЕНО

Сива економија болна тачка српске привреде

У Србији 700.000 људи ради „на црно“, а обим сиве економије је за 10 до 15 одсто већи него у земљама региона, упозорили су стручњаци на панелу у „Данас конференс центру“ на тему „Сива економија и буџетски дефицит Србије“. Зоран Милошевић, помоћник министра рада, запошљавања и социјалне политике, рекао је том приликом да трећина радника у нашој земљи ради на црно, јер је 1,5 милиона људи запослено, док скоро 700.000 ради непријављено.

– Уколико би се тај број сабрао и за 2,2 милиона запослених се плаћали порези и доприноси, буџетски дефицит би био непоредиво мањи. Сива економија и те како погађа пензијски систем, јер он непосредно зависи од стања у економији, односно првенствено од броја запослених – нагласио је помоћник министра Милошевић.

Према проценама Фонда ПИО, у систему пензијског и инвалидског осигурања није 528.260 људи, а запослено је 1,9 милиона радника, рекла је Јелица Тимотијевић, директор сектора за односе са јавношћу РФ ПИО.

– Обим сиве економије у Србији је за 15 одсто већи него у источној и средњој Европи, а према проценама стручњака за 10 година тај обим би могао да се сведе на ниво који постоји у осталим земљама региона. Сива економија се, у свим својим манифестацијама, негативно одражава на пензијски систем, и то не само кроз изостанак доприноса и тиме смањени изворни приход у реалном времену, већ и кроз могућност појединца да у неком моменту оствари права из пензијског и инвалидског осигурања. Да би пензијски систем Србије, који је заснован на принципу међугенерациске солидарности,

Обим сиве економије у Србији за 15 одсто већи него у источној и средњој Европи, за 10 година могао би да се сведе на ниво који постоји у осталим земљама региона

не сметано функционисао, неопходно је да расходи за пензије, које се исплаћују сада, буду покривени приходима из доприноса тренутно запослених, односно радно ангажованих осигураника. Као што је познато, стопа доприноса за пензијско и инвалидско осигурање је, после девет година, увећана за два одсто и сада износи 24 одсто. Не улазећи у податке о степену наплате доприноса, које саопштава Пореска управа спроводећи послове обрачуна, контроле и наплате доприноса, указаћу на другу страну на којој се недвосмислено виде последице сиве економије, а што је засновано на подацима Фонда ПИО и Републичког завода за статистику. Реформама пензијског система, тачније

расходне стране, у последњих 10 година знатно је ограничен раст броја пензионера који тек у 2012. бележи нешто веће проценте. Ни то није реална слика стопе пораста, већ је стварају преузети војни пензионери који су, донекле, променили константне стопе. У категорији запослених проценат повећања је 1,1 одсто (ако се изузму војни пензионери који су сада у овој категорији), у категорији самосталних делатности је значајнија промена и број пензионера је повећан за 7,9 одсто, а пољопривредних пензионера је мање за 1,6 одсто (у овој категорији негативни тренд је присутан последњих пет-шест година). Приближавање броја корисника и осигураника је алармантно, иако номинални

износи нису у толикој мери промењени: 2002. године на једног пензионера долазило је 1,6 запослених, а 2012. године однос је 1:1,1. Међутим, забрињавајући је константан тренд пада запослених и последице тог пада не може да апсорбује ни тренутно врло благ пораст броја пензионера. Не може се ни очекивати да из доприноса 1,9 милиона запослених буду покривени расходи за пензије 1,7 милиона пензионера.

Амалија Павић, извршна директорка Америчке привредне коморе у Србији, истакла је да се чак и велике компаније у последње две године жале на нелојалну конкуренцију која се односи на сиву економију, додавши да се, према истраживању УСАИД, чак 85 одсто преду-

зећа изјаснило да се суочава с тим проблемом у пословању.

– Треба предузети три кључна корака да би се тај проблем решио: смањити трошкове легалног пословања (поједноставити прописе и процедуре), појачати инспекцијски надзор и увести тврдо буџетско правило да држава не прашта дугове и да се кршење закона неће толерисати – нагласила је Амалија Павић.

Саша Ранђеловић из УСА-ИД-а рекао је да је анкета коју је та агенција спровела показала да сива економија у Србији износи око 30 одсто БДП-а, по чему је међу водећима у региону. Обим сиве економије је за 10-15 одсто већи него у другим земљама централне и источне Европе и обухвата око 28 одсто привредних субјеката, а петина има неформално запослене, казао је Ранђеловић. Пословању у сивој зони су највише склони предузетници, младе фирме, а у секторима предњаче грађевинарство, пољопривреда, угоститељство и саобраћај, показала је ова анкета.

Према речима Милана Кнежевића, потпредседника Асоцијације малих и средњих предузећа, црно тржиште и сиву економију једино влада у Србији третира као званичан социјални проблем.

– Држава је крива уколико се порези не плаћају, јер плаћање пореза није морална обавеза фирми већ принууда државе, па је следствено томе држава и крива кад не успе да привреду принуди на плаћање. Подаци АПР показују да је прошле године у Србији било 107.000 предузећа, а да је само 93.000 поднело финансијске извештаје; да је са добити пословало 53.000, што је пад од шест процената, а да је 31.500 предузећа имало нето губитак – истакао је Милан Кнежевић, потпредседник Асоцијације малих и средњих предузећа, говорећи у „Данас конференс центру“ на тему „Сива економија и буџетски дефицит Србије“.

Весна Анастасијевић

СОЦИЈАЛНИ ПАРТНЕРИ ПОДРЖАЛИ ПРОГРАМ ВЛАДЕ ВОЈВОДИНЕ ЗА ПОБОЉШАЊЕ СТАЊА У ПРИВРЕДИ

Стране инвестиције и сузбијање рада на црно

Представљене конкретне мере које ће знатно побољшати садашње стање у привреди и економији северне покрајине

Представници јавног и приватног сектора, Уније послодаваца Војводине, синдиката, Социјално-економског савета и привредних субјеката Покрајине подржали су на трибини организованој крајем јуна у просторијама Привредне коморе Војводине „Програм за побољшање стања у области привреде, предузетништва и занатства у АП Војводини“. Програм је присутнима представио Мирослав Васин, покрајински секретар за привреду, запошљавање и равноправност полова, а том приликом скупу су се обратили и др Бојан Пајтић, председник Владе Војводине, и Ратко Филиповић, председник Привредне коморе Војводине.

Мирослав Васин је нагласио да је програм, који се састоји из три дела, сачињен након једногодишње интензивне сарадње привреде, синдиката, Уније послодаваца и Привредне коморе са његовим секретаријатом. У првом делу

приказано је тренутно стање, кроз свеобухватну анализу, и упућене су препоруке републичкој Влади о томе шта би требало предузети ради поправљања тог стања, у другом делу су образложени стратешки правци развоја, а у трећем делу представљене су конкретне мере које ће према оцени стручњака знатно побољшати садашње стање у привреди и економији северне покрајине.

– Краткорочне мере се базирају на мерама новооснованог Развојног фонда и Гаранцијског фонда Војводине, на новим мерама за привлачење страних инвестиција, на новим мерама за сузбијање рада на црно, што ће бити предложено Влади Србије, и на новом концепту деловања према фондовима ЕУ ради што већег дела средстава за подстицање привреде у Војводини – кратко је објаснио Васин.

М. Мектеровић

БЕОГРАДСКИ ДНЕВНИ ЦЕНТРИ И КЛУБОВИ

И други дом, и друга младост

Клубови су затвореног типа и сви су на висини задатка, у оквиру њих раде стручни људи који знају свој посао

У Београду у оквиру Геронтолошког центра постоји 21 клуб за старије од којих је наша редакција имала прилику да посети два. Асоцијације већине људи у вези са овим клубовима крећу се у неком најчешће погрешном правцу, док је

сија за радну терапију, спортско-рекреативна и комисија за комуникације, у оквиру којих постоје и успешно функционишу различите секције. Ради се много тога, а наш главни циљ је да старије људе подстакнемо да буду активни, да дишу и живе пу-

латни курсеви за пензионере на нивоу града. Пошто је интересовање било велико, решили смо да овде у клубу у Светогорској буде стални атеље да би чланови наших клубова могли да долазе редовно да уче технике које их занимају, а за које до

Милена Вељин

рочито од септембра – наводи Марија Станојевић.

Једна од веома активних чланица, Кристина Булајић (72), која у оквиру ПАКУД-а (Пензионерско аматерско културно-уметничко друштво које окупља најталентованије чланове из свих клубова) води солисте и етно групу, у клубу је већ 18 година.

– Ако је било шта урађено да ваља, то је ова организација. Клубови су затвореног типа и сви су на висини задатка, а у оквиру њих постоје стручни људи који раде са нама и који знају свој посао. Спојени смо и са домовима којима пружамо велику услугу у виду дружења и нашег културно-забавног програма, због чега су корисници пресрећни, јер унесемо мало радости у њихов живот, што често много више значи од новчане помоћи. Због тога ми је жао што неке општине не сарађују са нама, јер можемо пуно да пружимо и помогнемо старијим људима. Ми смо заправо расли у оно време када смо се много више дружили него што се млади друже данас, то је у нама остало и у томе је суштина – прича нам Кристина Булајић.

Мирјана Вранковић (68) председница је комисије за комуникације, али, како каже, активно и радо учествује у свим активностима из области културе.

– Водим литерарно поподне, помало пишем песме, учествујем у раду драмске секције, фолклора, певачке групе у свом клубу, а чланица сам и камерног хора „Смиље“ у оквиру ПАКУД-а, који је недавно прославио пет година. Веома смо активни, а

Зорица Томашевић, Мирослава Стојановић, Георгина Шојић и Мирјана Рајковић

тамо у ствари један сасвим други „младачки“ свет у коме све врви од позитивне енергије.

Социјална радница Снежана Новаковић Митић била је тог дана наш вођа пута кроз два клуба која смо обишли и кроз овај, многим од чланова, „други живот“.

– Клубови су место које наши корисници доживљавају као свој други дом. Људи овде долазе да се друже, да испуне неке од својих неостварених амбиција. У клубовима постоје разне активности, а за њихову организацију задужено је пет комисија, социјална, културно-забавна, коми-

ним плућима – каже за „Глас осигураника“ Снежана Новаковић Митић.

У Клубу „Стари град 2“, смештеном у броју 14 Светогорске улице, затекли смо веселу атмосферу, на једној страни смех и дружење уз кафу, на другој у току радионица декупажа. Дочекала нас је љубазна домаћица клуба, која је иначе прво лице коме се чланови клуба обраћају и која је свакодневно ту.

Неке од многобројних активности дешавају се у оквиру клупског атељеа, који води радни терапеут Марија Станојевић.

– У атељеу се организују бес-

сада нису имали времена или могућности. Радимо рестаурацију старог намештаја, прављење накита, сликање, цртање, декупаж. Сваком кориснику прилазимо индивидуално и предлажемо активности на основу његовог поља интересовања и способности. Активности се организују понедељком, уторком и средом, од 8 до 17 часова, у зависности од тога како ради клуб. На декупажу тренутно има између 150 и 200 корисника, распоређених у пет група. Ускоро почињемо и са физичким активностима и вежбама релаксације, а биће још курсева, на-

наступамо и изван наших клубова. Мени све ово посебно значи и да нема клубова не знам шта бих. Шта год може да се искористи, да се научи, ја сам за то, јер нећу да зарђам, већ желим да останем блиска младима – објашњава нам ова активна пензионерка, која се, како каже, још бави и планинарењем.

Други клуб који само посетили „Савски венац 3“ налази се у улици Гаврила Принципа 44а и има укупно 127 чланова, од тога око 50 активних. Георгина Шојић (66) која је чланица клуба већ десет година, председница је комисије за радну терапију.

– Увек се нешто ради и учи нека нова техника. Много је лепо, а поред активности у оквиру радне терапије у нашем клубу, на сваки месец дана организују се окупљања на којима се састане по неколико чланова из пет до десет клубова, када се дружимо и заједно учимо – прича нам госпођа Гина. Интересантно је да је баш за потребе клуба она написала своју прву песму и тако открила свој до тада скривени таленат. Сада има око 30 песама и размишља о томе да објави збирку. Ово проналажење скривених талената, како објашњавају наше саговорнице, веома је честа појава у клубовима.

Једну од најмлађих чланица када је стаж у клубу у питању, Мирославу Стојановић (66), највише је одушевило и привукло то што се у клубу игра фолклор.

– Волим да играм и то ми је неостварена жеља из младости. Сада сам члан фолклорне групе и јако сам задовољна. Поред тога, друштво ми се допада, до-

маћице су љубазне и сви су ме лепо примили с обзиром на то да осим пријатељице која ме је позвала у клуб никог нисам познавала. Углавном пратим све активности и секције у клубу, а лепо је и када пожелим да не пијем кафу сама код куће, што могу да дођем овде у Клуб, где се увек неко нађе. Такође, овде се организују и посела, буде много весело, а због плесања се томе увек радујем – каже Мирослава Стојановић. Иначе, сваки клуб има своје посело одређеним данима, а у клубу „Савски венац 3“

Јелица
Грубачевић

ово дружење уз музику одржава се четвртком од 16 до 19 сати.

– Стално позивам и своје другарице да дођу, али некако људе одбија сам назив геронтолошки или пензионерски клуб и због тога имају потпуно погрешну представу о томе шта се овде дешава. Мислим да би неки други назив попут трећег доба био адекватнији. Међутим, потребно је само начинити тај први корак, јер када

нас виде, кад се први пут укључе, онда то забораве и тешко одлазе – каже Мирослава Стојановић.

Зорица Томашевић (62) која је у клуб дошла пре две и по године са уживањем учествује у свим активностима, а између осталог део је групе певача „Савска зора“ са којом наступа у домовима Геронтолошког центра, као и у другим клубовима када се организују дружења.

– Наша група певача сада има 14 чланова, док су када сам ја дошла у клуб била само два. Сада имамо и солисте у групи, а када

заиста и омогућава – прича нам Зорица Томашевић.

Председница комисије за културу, Мирјана Рајковић (65), веома је активна у свим секцијама, од спортске до литерарне, а поред тога води драмску секцију и са ПАКУД-ом наступа у домовима.

– Клуб нам омогућава да се уздигемо физички, психички и духовно. Сваки члан клуба који жели да се бави неком активношћу има своје место и може да се исказе. Поред тога, који год курс да желите да похађате, то кошта, а ми у клубовима све добијамо бесплатно, само је потребно да неко жели да то искористи и да може да се укључи и буде активан, чиме ће побољшати живот и испунити себе. Такође, ни клубови немају пуно новца и за много тога се сналазимо, али могућност да се овде окупимо, дружимо, учимо нешто ново, рекреирамо се, попијемо кафу по цени од свега пет-шест динара заиста много значи. Зато сам захвална свима који су отворили ову врсту клубова – каже госпођа Мирјана.

Поред свега тога, како кажу ове активне даме, живот постаје лепши и самим сазнањем да су неком другом улепшале дан. Призори и доживљаји након њихових наступа у дому у Диљској, у коме су смештени непокретни или теже покретни корисници, када музиком и својим учешћем успеју да развеселе и буквално подигну на ноге некога из инвалидских колика, нешто је што посебно снажно испуњава срце и што се речима не може описати.

Весна Кадиф

КРЕАТИВНЕ РАДИОНИЦЕ МУЗЕЈА ГРАДА НОВОГ САДА

Ивањдански венчићи

У простору Збирке страних уметности 4. и 5. јула одржане су креативне радионице на којима су деца и одрасли уплitalи ивањданске венчиће. Од 66 учесника, 32 је своје радове предало жирију, док су остале венчиће, које су први пут сами направили, однели кући да њима украсе врата.

– Заинтересованост Новосађана за ову радионицу премашила је наша очекивања – каже виши кустос Музеја Дивна Гачић. Судећи по атмосфери, пажњи у избору цвећа, радости учесника током рада, и интересовању за догодине, радионица је веома успела.

Девојчица Ђурђина Константиновић из Сремских Карловаца је, по мишљењу жирија, направила најлепши венчић, док је у категорији одраслих цвеће и ивањску траву најлепше уплела Марија Драгишић из Петроварадина.

И. М.

У НИШУ ЈАГМА ЗА СЕЗОНСКИМ ПОСЛОВИМА

Више берача вишања него послодаваца

Сезонски посао је добра прилика за зараду јер вешти берачи вишања, на пример, за десет дана могу да зараде и више од 20.000 динара

Почетком лета сваке године креће и период сезонских послова. То је прилика да незапослени дођу до зараде а ученици и студенти до џепарца. Ако се има у виду да је на евиденцији Националне службе за запошљавање у Нишу више од 37.000 незапослених, онда је и разумљиво да је конкуренција за сезонске послове прилично велика. За посао берача вишања, на пример, потражња је много већа од понуде.

Нишлијка Јована Јанковић је без посла и једна је од многих који данима покушавају да пронађу посао берача. За њу је, каже, се-

ћује и Драган Мирковић из Облацине, краја познатог по квалитетној вишњи.

– Имам пет хектара под засадом овог воћа и ове године је велика навала. Немају људи ни посла ни пара, тако да многи хоће да беру и зараде. Питају, траже посао, међутим, ја сам већ договорио посао са једном групом људи који на мојој плантажи беру већ три године уназад. Моја логика је да је боље да ангажујем искусне и проверене него да експериментишем – сматра Мирковић.

Иначе, сезонски посао је прилика за брзу зараду па тако вешти берачи вишања за де-

али да је потражња много већа. Кренула је сезона промоција у мегамаркетима, на улицама, а ту су и физички радови попут утовара и истовара или селидби. У омладинској задрузи „Импулс“ наводе да не уговарају ниједан посао испод 115 динара за сат радног времена, што је и минимална цена коју држава прописује. Углавном се за сат плаћа 140 до 200 динара па се тако дневница креће од 1.200 до 1.800 динара. Најплаћенији сезонски послови су и даље у грађевинарству где се дневница креће и до 30 евра, наравно за добре мајсторе. Ипак, финансијска криза је знатно погодила тај сектор па се

зонски посао једина шанса да заради неки динар.

– Ранијих година сам редовно ишла у беру вишања, али сада је прилично тешко наћи овај посао. Звала сам неке познанике у околним селима али за сада нисам имала среће. Нема неког организованог места где можете да се јавите за посао берача, већ се свако сналази како уме – објашњава Јована.

Да је за посао берача права борба потвр-

сет дана могу да зараде и више од двадесет хиљада динара. За килограм убраних вишања плаћа се 12 до 15 динара, што значи да искусни берачи чији је учинак око 200 килограма дневно могу да зараде од 2.500 до 3.000 динара на дан.

У граду на Нишави тренутно се траже промотери, продавци сладоледа и грађевински радници. У омладинским задругама кажу да има понуде сезонских послова,

ове сезоне много мање гради него раније, тако да посао добијају углавном они са великим искуством.

Оно што је сасвим извесно, у Нишу је ове године велико интересовање за сезонске послове. Ако се некада и бирао посао, сада је та појава прошлост јер армија незапослених ту види шансу за зараду па су и тешки физички послови постали привилегија.

Љиљана Глоговац

У ЛИПОЛИСТУ КОД ШАПЦА ОДРЖАН 19. ФЕСТИВАЛ РУЖА

Пут руже до – Липолиста

Мачванско село Липолист је име добило по липама, али је широм Европе последње две деценије препознатљиво по – ружама. У овом најмирснијем селу сваке године процвета око милион разнобојних садница „краљице цвећа“, а комплетна производња се извози, углавном на руско тржиште. Тридесетак ружичњака остварују добру зараду производњом и извозом садница. Ружи у част сваке године се организује привредно-туристичка манифестација „Фестивал ружа“, на којој одгајивачи размењују искуства и кују планове за наредну сезону, а бројни гости уживају у изложби цвећа и опојним мирисима ружа и липа.

Оснивач Фестивала је Милан Маринковић, који је са сто хиљада садница у свом расаднику један од највећих произвођача. У његовом домаћинству уносним послом производње садница бави се трећа генерација.

– Ово је тежак посао, али се уложени новац исплати и добро заради већ после две године. Све саднице које се произведу у тридесетак расадника у Липолисту продају се на тржишту широм региона, а највише у Русији. У нашем селу су веома повољни услови у сваком погледу, али је за пласман на страном тржиште важно пратити и трендове јер, као у свету високе моде, и у избору садница се мењају захтеви купаца. Ове године су, на пример, најтраженије и најскупље ситне ружице, такозване покривке – прича Маринковић.

Руже из Липолиста миришу у баштама широм региона и целе Европе, а у Русији, где се највише продају, засађене су чак и у Владивостоку и Новосибирској области.

– У конкуренцији холандских, белгијских и произвођача ружа из бивших совјетских република, руже из Мачве се највише продају у Русији. Иако велико, руско тржиште

се осваја првенствено квалитетом. Наша компанија је до овог пролећа извезла око три милиона садница. У последњој сезони најбоље су се продавале црвене руже – каже Станко Милановић из београдске компаније која извози руже.

Изложба ружа и осталог цвећа по традицији је организована у дворишту овдашње основне школе. За ту прилику убрано је

идеју и користећи стари пањ, зелене листове и цветове руже различитих боја, од тамноцрвених које симболизују дубину, до белих, направио аранжман који асоцира на водопад.

Ипак, за најбољи аранжман жири је прогласио дело ученика Пољопривредне школе из Шапца, а у конкуренцији произвођача ружа признање које се додељује за најбољи расадник добио је Милан Топаловић из Липолиста.

више хиљада цветова који су мамиле опојним мирисом са изложбених штандова. Беле, жуте, црвене, „алисон“, „ројал дејн“, „скарлет“ – скоро три стотине сорти ружа посебну пажњу су привлачиле у богатим и атрактивним цветним аранжманима. Док су се искусни власници расадника из целе Србије хвалили својом производњом, будући стручњаци хортикултуре, ученици средњих пољопривредних школа из Србије и Хрватске, такмичили су се у изради најлепшег аранжмана.

Најоригиналнију идеју, да од цветова руже направе водопад имали су ученици из Ковина. Стефан Миленковић, капитен екипе Пољопривредне школе из Ковина, остварио је

Упркос јунској жеги, због овог јединственог фестивала у Липолист је пристигао велики број туриста.

– Ова манифестација је јединствена и за службује подршку. Предложићу организаторима да се убудуће прошире туристички садржаји и организује пут руже – рекла је Гордана Пламенац, директорка Туристичке организације Србије.

Иначе, 19. по реду Фестивал ружа, који су успешно организовали чланови овдашњег удружења „Руже Липолиста“ уз подршку градске управе и Туристичке организације Шапца, пратио је и богат културно-уметнички програм у извођењу шабачког „Абрашевића“.

Д. Грујић

Природа у служби лепоте

Маске за лице

Освежавајућа маска

Потребно је: 50 г свежег сира, две кашике меда, веза першуновог листа.

Начин примене: першун опрати, осушити и ситно исецкати. Мед отопити у врућој води, да буде течан. У сир полако умешати мед. Додати першун. На очишћено лице нанети маску. Оставити да делује око 20 минута. Испрати млаком водом.

Маска од малина

Потребно је: 100 г свежих малина, 20 г меда, жуманце, 20 г бадемових мекиња.

Начин примене: малине изгњечити у кашу и помешати са осталим састојцима. Нанети на лице и врат. После 30 минута обрисати и испрати млаком водом.

За дубинско чишћење лица

Потребно је: две кашике јогурта, две кашике ситног овсеног брашна, пола кашике меда.

Начин примене: помешати јогурт, брашно, размекшали мед. Направити компактну масу. Нанети на лице. После 10 минута обрисати, па испрати млаком водом.

Хранљива маска

Потребно је: мања банана, три кашице меда, 30 мл пуномасне киселе павлаке.

Начин примене: банану испасирати, додати мед и павлаку. Измешати у компактну масу па нанети на лице. После 10-15 минута испрати.

За масну кожу

Потребно је: кашичица пивског квасца, 80 г пуномасног јогурта.

Начин примене: измешати лагано квасац и јогурт да буде житка маса. На очишћено лице нанети на масне делове маску. Након 20 минута испрати топлом водом, па испљускати хладном.

Маска од јагода

Потребно је: 100 г зрелих јагода, 30 г пуномасног јогурта, кашика млевеног бадема.

Начин примене: јагоде испасирати, додати млевени бадем па јогурт, мешајући да се добије компактна каша. Нанети на претходно очишћено лице. После 10-15 минута испрати.

И још понешто...

За уморне очи

Потребно је: два децилитра воде, 3-4 ружине латице.

Начин примене: прокуваном водом прелити латице, поклопити и оставити да одстоји 10 минута. Процедити, охладити. Натопити туфере вате и држати на затвореним капцима десетак минута.

Балзам за усне

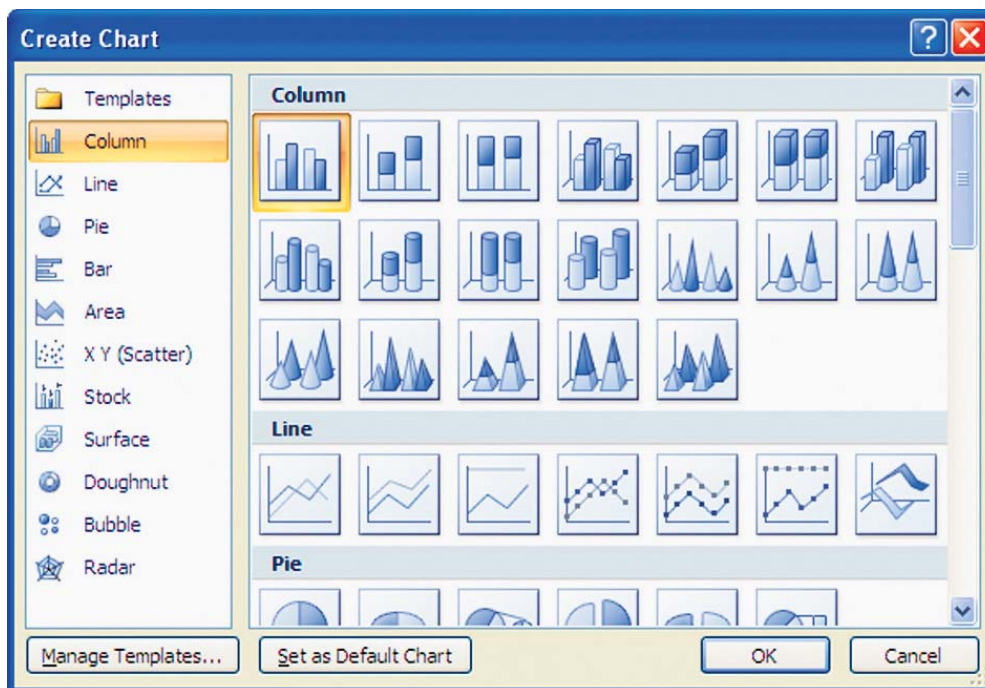
Потребно је: 50 г рибаног пчелињег воска, 70 мл хладно цеђеног мастиновог уља, 20 г меда, скоро пола капсуле витамина Е (од 500 ИЈ).

Начин примене: восак и уље заједно истопити на пари, да не проври. Охладити. У то умешати мед, додати витамин Е. Све измешати. Сипати у посуду са поклопцем. Оставити 48 сати на собној температури, да добије структуру за мазање. У току дана мазати више пута. Ноћу балзам држати у фрижидеру.

Припремила: Софија Доминиковић

РАЧУНАЈТЕ НА РАЧУНАРЕ

Основни Office Toolbar (15)

Палета Chart Styles – користимо је за избор неког стила којим се приказује графикон из галерије стилова.

Опција Layout

Користимо је за измене које радимо на позадини графикона.

Састоји се из следећих палета:

Палета Current Selection – користимо је за селектовање елемената графикона тако да бисмо могли да приступимо жељеном сегменту графикона (**Chart/Plot Area**), отварање дијалог бокса за форматирање да би се прецизно подесили селектовани елементи графикона (**Format Selection**), као и за уклањање тренутног форматирања графикона (**Reset to Match Style**);

Палета Insert – користимо је за убацивање слике у графикон (**Picture**), убацивање готових облика у графикон (**Shapes**), као и за убацивање **Текст Бокса** у графикон (**Text Box**);

Палета Labels – користимо је за до-

давање, уклањање или позиционирање наслова графикона (**Chart Title**), додавање, уклањање или позиционирање текста који користимо за обележавање сваке координате графикона (**Axis Title**), додавање, уклањање или позиционирање легенди у графикону (**Legend**),

додавање, уклањање или позиционирање правих (тачних) вредности података на крајњим тачкама графикона (**Data Labels**), као и за додавање табеле графикону из које је он настао (**Data Table**);

Палета Axes – користимо је за промену форматирања и означавања вредности сваке координате (**Axes**), као и за укључивање или искључивање хоризонталних и вертикалних мрежних линија у графикону (**Gridlines**);

Палета Background – користимо је за постављање и уклањање боје позадине 2-Д графикона (**Plot Area**), постављање и уклањање боје позадине у области вертикалне координате графикона за 3-Д облике графикона када у опцији **More Walls Options** изаберемо опцију **Solid fill (Chart Wall)**, постављање и уклањање боје позадине у области хоризонталне координате графикона за 3-Д облике графикона када у опцији **More Walls Options** изаберемо опцију **Solid fill (Chart Floor)**, као и за промену оријентације тродимензионалног приказа графикона (**3-D Rotation**);

Палета Analysis – користимо је за додавање линије тренда (линије које повезују жељене тачке целог графикона или само одређених наслова) 2-Д облицима линијског графикона (**Trendline**), додавање линија које спајају тачке 2-Д облика линијског графикона са X осом (**Lines**), додавање трака које обележавају горње и доње вредности на линијском графикон (**Up/Down Bars**), као и за додавање тачака које представљају могућност грешака у крајњим вредностима (одступања од прорачунате вредности – релативне грешке) на линијском графикону (**Error bars**).

Предраг Јовановић

Наставиће се

Убацивање графикона (Chart-ова)

Графичке шеме се користе да бисмо илустровали и упоређивали податке.

Поступак убацивања графикона је:

1. клинемо на икону **Chart**;
2. бирамо категорију графикона којим желимо да прикажемо податке;
3. бирамо графикон из категорије којим желимо да прикажемо податке;
4. клинемо на дугме **OK**;
5. рачунар аутоматски улази у програм **Excel**;
6. унесемо податке за жељени графикон, па изађемо из **Excel-a** тако што клинемо на крстић у горњем десном углу прозора;
7. у документу ће се појавити графикон који смо креирали.

Када клинемо на графикон, на насловној линији појавиће се опција **Chart Tools** у којој се налазе опције **Design**, **Layout** и **Format**.

Опција Design

Користи се за дизајнирање графикона. Састоји се из палета:

Палета Type – користимо је за промену типа графикона (**Change Chart Type**) и чување форматирања и подлоге за графикон као основе која се касније може користити за будуће графиконе (**Save As Template**);

Палета Data – користимо је за премештање података са X осе на Y осу и обрнуто (**Switch Row/Column**), промену количине података који су укључени у графикон (**Select Data**), приказивање података од којих је настао графикон (**Edit Data**), и прихватање измењених података који се додају у графикон (**Refresh Data**);

Палета Chart Layouts – користимо је за избор разних слојева или подлога које можемо применити на графиконе;

ВОЛОНТЕРСКИ СЕРВИС ОПШТИНЕ НОВИ БЕОГРАД

Здраво и ведро треће доба

Успешна прва сезона
Саветовалишта за здраво
старење

Крајем прошле године на иницијативу Волонтерског сервиса ГО Нови Београд, а у сарадњи са Домом здравља „Др Ристић“, покренуто је Саветовалиште за здраво старење, намењено за помоћ и подршку старијим суграђанима. Споменка Ћирић Јанковић, чланица Општинског већа задужена за социјалну заштиту и здравство, рекла нам је да је прво предавање у оквиру Саветовалишта одржано у новембру 2012. године, а од тада па све до јуна ове године предавања су се одржавала сваког другог понедељка.

– Било је фантастично и превазишло је наша очекивања. На предавањима је у просеку било између 50 и 90 посетилаца. Наши старији суграђани су били веома заинтересовани, а многи су на предавања редовно долазили, па смо се на неки начин и зближили – каже Споменка Ћирић Јанковић.

Теме су се, наравно, односиле на треће доба, а стручњаци Дома здравља „Др Ристић“ из различитих области говорили су старијим Новобеограђанима о здравственим, психолошким и социјалним аспектима старијег животног доба.

– Пре сваког предавања волонтери нашег Волонтерског сервиса су спроводили анкету међу посетиоцима, да бисмо дошли до информација о њиховим потребама и инте-

ревенција у здравственој заштити, остео-пороза, циркулација, тахикардија, слух и вид и још много тога, на основу чега смо и организовали предавања, а посебну пажњу изазвало је и предавање о психолошким аспектима старијег животног доба, којим смо почели – наводи наша саговорница.

Предавањима су поред старијих суграђана увек присуствовали и млади волонтери новобеоградског Волонтерског сервиса, па

ресовањима и на основу тога планирали даље активности и следеће теме. Испоставило се да их веома интересује на које све начине би могли да испуне своје слободно време, затим различите теме које се тичу здравља, као што су здрава исхрана, макробиотика,

је то био и својеврстан вид дружења међу генерацијама. Сада предстоји летња пауза, а за почетак наредног циклуса предавања намењених старијим Новобеограђанима у оквиру Саветовалишта за здраво старење резервисан је октобар. **В. Кадиф**

АКЦИЈА ЗА БРЖЕ ЗАПОШЉАВАЊЕ МЛАДИХ

Образовање на дар

У настојањима да се повећа запосленост младих, институције прибегавају најразличитијим могућностима. Тако су недавно представници београдске општине Врачар, Националне службе за запошљавање и невладине организације ИПЕК центар потписали споразум о почетку пројекта „Образовање на дар“.

ИПЕК центар донира 100.000 евра за обуку младих, а, према споразуму, његови сарадници држаће семинаре незапосленима из области стратегијског менаџмента, информacionих и комуникационих технологија и односа с јавношћу. По завршетку обуке, незапослени ће стећи задовољавајуће знање за будуће послодавце, речено је при потписивању споразума. Са своје стране општи-

на Врачар пружиће логистику, опрему и просторије за обуку кандидата.

Представници ИПЕК центра нагласили су да пројекат „Образовање на дар – 100.000 евра стипендија за незапослене“, обезбеђује за 438 незапослених бесплатну едукацију, чланство у Центру, као и издавање сертификата. Кандидати који буду похађали ове семинаре стећи ће нова или надоградити постојећа знања и вештине, чиме ће обезбедити сопствену конкурентност за брже стицање сталног запослења, речено је на пригодној свечаности.

Семинари ће трајати од јула ове до фебруара идуће године, а сви заинтересовани могу се пријавити у просторијама ИПЕК центра у Београду. **Љ. М.**

Унапређење вештина тражења посла

Циљ обуке је, између осталог, препознавање сопствених капацитета и усвајање ефективних начина самопрезентације

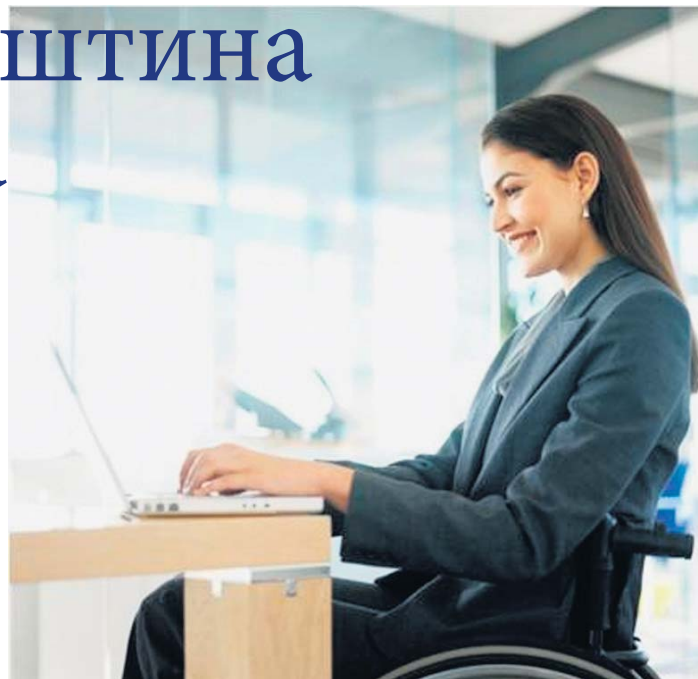
Организација за подршку женама са инвалидитетом „Из круга – Војводина“ уз подршку Градске управе за привреду града Новог Сада већ трећу годину заредом спроводи обуку намењену повећању могућности запошљавања особа са инвалидитетом.

Нови циклус обуке биће реализован у пет радионица током јула 2013. године. Циљ ове обуке је унапређење вештина тражења посла, препознавање сопствених капацитета и усвајање ефективних начина самопрезентације, коришћење ресурса у процесу налажења запослења, као и управљање каријером у случају незапослености.

Неке од тема на радионицама посвећене су правима и законској регулативи у области запошљавања ОСИ, затим јачању самоефикасности, процени капацитета и изградњи самопрезентације. Биће речи и о унапређењу радне биографије и писању мотивационих писама, пословној комуникацији, незапослености и менталном здрављу, као и о отклањању препрека у тражењу посла.

Организација „Из круга – Војводина“ покрива трошкове превоза учесника током трајања обуке, као и услугу персоналне асистенције за оне ОСИ којима је то потребно.

Осим основне обуке, ова организација спроводи и напред-

ни ниво обуке за ОСИ, па је тако недавно уприличила радионицу менаџерских вештина за оне полазнике који су раније завршили основну обуку за повећање могућности запошљавања. Циљ ове обуке био је усвајање менаџерских вештина намењених управљању професионалном каријером.

Неке од тема на овој радионици биле су посвећене процени личних капацитета, управљању временом, рационалном доношењу одлука, преговарачким вештинама итд.

Планирано је да се и са овим напредним нивоом обуке настави једном недељно.

Драган Кораћ

ШКОЛА ОБУКЕ ЗА КОМУНИКАЦИЈУ СА ГЛУВИМ И НАГЛУВИМ ЛИЦИМА У ВРЊАЧКОЈ БАЊИ

Све више младих учи знаковни језик

На тринаестој школи обуке за комуникацију са глувим и наглувим лицима, која је недавно одржана у Врњачкој Бањи, поред представника међуопштинских и општинских организација – удру-

жења глувих и наглувих, било је доста младих и високообразованих људи, који су били заинтересовани да науче знаковни језик. Овогодишњу школу похађало је близу седамдесет полазника, ме-

ђу којима је било средњошколаца, студената филозофских, правних и медицинских факултета. Поред њих, редовни полазници школе и овога пута као и претходних година били су представници домовна

здравља, апотекарских установа, центара за социјални рад, националних служби за запошљавање...

Радује чињеница да је овогодишњу школу знаковног језика, коју већ тринаест година веома успешно организује Радоје Кујовић, секретар Савеза глувих и наглувих Србије, похађала представница Министарства рада, запошљавања и социјалне политике – Сектора за заштиту особа са инвалидитетом.

Полазници школе из Прокупља, Косовске Митровице, Лесковца, Београда, Лазареваца, Велике Плана, Смедеревске Паланке, Ћуприје, Пирота и других места из Србије, после седам дана учења знаковног језика, имали су прилике да полагају за судске тумаче и преводиоце.

Сл. Костантиновић

ИСКУШЕЊА ВРЕМЕНА ОДМАРАЊА

Како се искључити

Искорак из свакодневице неопходан сваком, био запослен, незапослен или у пензији, али проблем је што многи не умеју да се релаксирају, чак и кад имају услове за то

Живот је оно што пролази док ви радите неке друге ствари, поручује један од духовитих београдских графита, а заједно са животом, ево, лагано пролази и лето.

„Куда ћете на одмор“, важи за незаобилазно сезонско питање (у алтернацији са зимском варијантом, „Куда ћете за Нову годину“), а најчешћи одговор потврђује оно што углавном знамо – да се, упркос ситуацији и „ситуацијама“, људи волшебно снађу да би провели десетак дана у Грчкој, Турској, на Црногорском приморју...

Не путују сви, наравно. Из године у годину примећујемо да град ни на врхунцу сезоне није више онако празан као некад када би, погодно у златно доба јефтиних синдикалних одмаралишта, на прелазу из јула у август потпуно опустео.

Ко остаје код куће и зашто? Разлози су различити, али најзанимљивији је онај који се наметнуо неприметно. Плаћени годишњи одмор је од својевременог подразумевајућег права постао, у пракси транзиционе Србије, „заборављена привилегија“, што је констатација којом је пролетос пропраћено објављивање податка Републичког завода за статистику да је током 2012. године, од укупног броја запослених који су користили одмор, трећина остала без новчане надокнаде.

Закон, додуше, и даље свима гарантује 20 дана одмора, уз исплату износа у висини тромесечног просека зараде, али они који су срећни што уопште имају било какав посао, а то су превасходно радници са ниским степеном стручности или млади на почетку каријере, принуђени су да пристану на експлоататорске услове. Тај пристанак, тако, често значи и одустајање од летовања.

На другом крају спектра сведоци смо сасвим другачијег феномена. Одлучујући фактор није више ни новац, ни бескрупулозни послодавац, већ лични однос према послу, укључујући амбицију, несигурност или страх од конкуренције, а имајући за последицу одрицање од права, односно неискоришћени одмор, у већој или мањој мери.

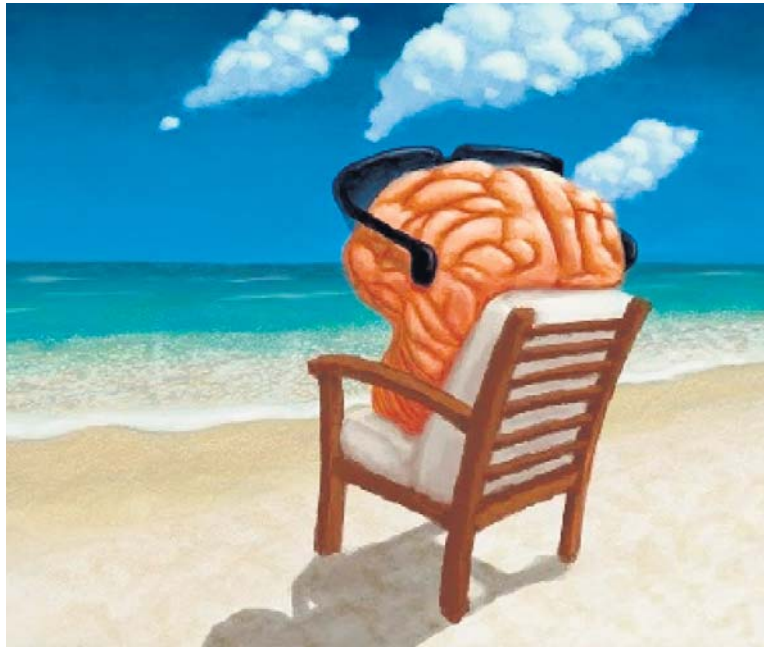
Корпоративни фанатизам, са убитачном трком уз хијерархијске степенице и изгарањем на послу као доказом посвећености фирми, произвео је потпуно нову категорију успелника који одбијају, или не умеју, да не раде.

Новост је заправо када говоримо о овдашњој пословној култури и наметнутим радохоличарским правилима игре, пристиглим са светским компанијама. У високоразвијеним земљама, пак, има нешто новије.

Након што је истражено, анализирано и статистички потврђено колико важан сег-

За фирму је то у крајњем исходу лоше. Са одмором је исто као и са сном. Неопходан је. Можете да не спавате дуже или краће време и наставите да радите, али пре или касније ваш организам ће попустити, постаћете расејани, пажња ће вам ослабити, а тиме и радни učinak. И од вредног радника који ни по коју цену неће да предахне и напусти радно место, ваљда у страху да то место неко не заузме у његовом одсуству, с временом ће корист бити све мања, упозоравају стручњаци.

Почуене искуством и непобитним чињеницама, компаније иду на већу флексибилност у понуди и такозвани свеобухватни пакет. То значи да се запосленима понуди одговарајући број плаћених слободних дана, али без прецизирања у које сврхе – одмор, боловање или личне потребе, како је то до сада било решавано, а радник може да из тог фонда користи колико хоће и кад хоће. Рачуна се да би могућност комбиновања подстакла и оне најтврдокорније радољупце да допусте себи предах (а вероватно и околини од њих). Додатак плус је и куповина слободних дана, дакле на постојеће погодности и могућност да се по цени дневнице себи приушти до пет дана слободно. Крајњи циљ је повећање

мент радног циклуса представља плаћени одмор, како утиче на радне резултате и, уколико изостане, посредно доводи до финансијских губитака, напори се сада усмеравају ка отварању „релаксирајућих олакшица“.

Посебно место ту заузима Америка, једина у богатом свету која нема законски регулисано право на плаћени одмор. Та је ставка предмет преговарања приликом склапања уговора о запослењу али у постојећим околностима чак четвртина запослених ради без дана плаћеног одмора. И опет су ту погођени радници са најнижим квалификацијама и минималним платама, док, истовремено, из извештаја Међународне фондације о радним условима и повластицама запосленима, сазнајемо да између 65 и 70 одсто запослених у САД не користи цео одмор, пренео је Би-Би-Си.

ефикасности, побољшање пословне климе а све заједно чини допринос продуктивности и профиту.

Невоља је, међутим, што многи и кад оду не могу да се сасвим одвоје од посла. Захваљујући мобилним телефонима, компјутерима, скајпу и свим осталим помагалима, остају на вези, а то опет значи да одмор није потпун. Шта вам вреди што сте на Малдивима, ако и даље ослушкујете шта се дешава у вашој канцеларији. Можемо, додуше, да поменемо и неку нама ближу дестинацију и београдску адресу, јер проблем је заправо исти широм пословног света. И не само пословног.

Велика је уметност знати релаксирати се, а предах је драгоцен у сваком животном добу. Искорачити из свакодневице и искључити се.

Д. Драгић

НЕСВАКИДАШЊИ НАЧИН БРИГЕ О СТАРИМА У КИНИ

Кад ти родитељи остаре, не путујеш далеко

Деца чији су очеви и мајке старији од 60 година законом обавезана да их често посећују или да им шаљу поздраве и новац

Морална дилема која је у модерним временима актуелна у свим друштвима света – (не)брига (одрасле) деце према остарелим родитељима, решена је у Кини, почев од првог јула, на необичан начин: законом.

Тог дана на снагу је ступио ревидирани Закон о заштити права и интереса старијих људи, чија кључна одредба гласи: „Чланови породице који живе одвојено од старијих морају често да их посећују или да им шаљу поздраве“.

У другим одредбама се каже да деца такође морају да обезбеде да су задовољене „финансијске и духовне потребе“ родитеља. Закон је најављен и формулисан још у децембру, а његово усвајање дочекано је хорским одобравањем у медијима, али и скептицизмом у интернет форумима и јавности уопште. Главне замерке су да је непрецизан и да закон није начин да се решава проблем који је створен новим друштвеним и економским реалностима у најмногљуднијој земљи света.

Кина је последњих деценија најдинамичнија светска економија: њене високе стопе раста које су омогућене новом политиком Комунистичке партије (једине политичке снаге у земљи) и навалом страних инвеститора, учиниле су да она постане „фабрика Запада“, чије су компаније, због јефтине радне снаге и због тога нижих трошкова, своје производне капацитете „аутсорсовале“ у новоформиране кинеске индустријске зоне.

То је из апсолутног сиромаштва извукло стотине милиона људи, подстакло велике миграције из сеоских у урбана подручја, али као нежељени резултат имало и распад традиционалних система социјалне солидарности у коме су деца била та која су у једном моменту преузимала бригу о остарелим родитељима и била гаранција колико-толико достојанствених завршних година њиховог живота.

Тај систем је можда најбоље сажет у традиционалној изреци ко-

ја гласи: „Кад ти родитељи остаре, никад не путујеш далеко“.

У потрази за послом и бољим животом, нове генерације Кинеза путују далеко и, упркос томе што би желели, због принуде својих нових обавеза нису у могућности да испуњавају оне традиционалне. Раде прековремено, веома често без годишњих одмора и због тога немају начина да макар једном годишње обиђу своје старе. А сурова реалност је да многи на родитеље једноставно забораве.

Поштовање старијих је, међутим, део моралног кодекса традиционалног кинеског друштва који је под притиском новог доба почео да се круни. Држава је доношењем новог закона у том погледу интервенисала не би ли тај процес успорила (и умирила своју савест), али да ли је проблем решила?

Преовлађујуће мишљење је да није. Мада једна одредба контроверзног закона предвиђа да се деца не могу одрећи свог права на наслеђе да би тиме избегла

одговорност према родитељима, предвиђа се да у случајевима кад оправдано не могу да лично о њима брину, то могу да надокнаде обезбеђивањем материјалне (новчане) подршке.

Према оцени кинеског правника Динг Лијуана, која је цитирана у западним медијима, један од највећих недостатака новог закона је његова непрецизност. Није, на пример, прецизирано шта значи реч „често“ кад је реч о обавезама деце да посећују родитеље. Није квантификована ни новчана компензација, нити су прописане казне за непоштовање закона. Динг затим сматра да је мало вероватно да ће родитељи чија деца не поштују ову одредбу пресавити табак и своје потомке тужити држави.

Сем тога, управо је држава та која последњих година води кампање да се током главног празника, тамошње (лунарне) нове године, која пада крајем зиме или почетком пролећа (ове године кинеска нова година је била 10. фебруара), не обављају традиционална масовна путовања из индустријских зона у родне крајеве, зато што је то изазивало колапсе саобраћаја и смањивало продуктивност.

На другој страни, на кинеским телевизијама, у новинама и на веб-сајтовима, све је више тужних прича о напуштеним родитељима и заборавној деци, при чему се колапс традиционалних вредности ради стицања материјалних ствари критикује као превисок данак економском развоју.

Али пошто се Кина често хвали да је „једна земља са два система“, јединствене коезистенције социјализма и капитализма, овај други је и овим поводом показао своју предумљивост.

Појавили су се огласи у којима се, уз одговарајућу надокнаду, нуди услуга сурогат посета родитељима. За једносатан разговор са њима у име сина или ћерке (у Кини је још на снази званична политика „само једно дете“ уведена још 1978, а коју примењује око 40 одсто становника), тарифа је 150 јуана (око 19 евра), а целодневна посета је двоструко скупља.

Услуга се засад нуди у Пекингу, Шенжену, Ханџоу и још три велика града.

М. Бекин

НАГРАЂЕНИ МАЛИНАРИ ВАЉЕВСКОГ И ОСЕЧИНСКОГ КРАЈА

Одржан Дан малине у Бранковини

Традиционална манифестација Дан малине, одржана је 51. пут ове године у Бранковини. Више од 40 произвођача из ваљевског и осечинског краја изложило је своје производе, а први пут ове године

на манифестацији су учествовали и произвођачи из Ариља где узгајање малине има дугу традицију.

– Некада смо под малином имали око 2.500 хектара. Данас Република Србија има

око 16.722 хектара под малином, а Ваљево и околина око 1.000 хектара. Надам се да ћемо сваке године за 10 до 15 одсто ширити капацитете и унапређивати технологију производње. Улагање у развој пољопривреде је у интересу града Ваљева и зато смо у овој години издвојили из градског буџета

20 милиона динара за

ову грану привреде. Очекујем да ће што већи број произвођача конкурисати за ова средства, а

потрудићемо се да идуће године ова велелепна туристичка манифестација буде још боља и садржајнија – рекао је између осталог на отварању манифестације Витомир Митровић, заменик градоначелника града Ваљева.

Најуспешнији малинари награђени су робним и новчаним наградама. За иновације у производњи малине награду је добио Драган Тадић из Горње Буковице, за највећи принос по јединици површине Живан Станић из Суводања, за највећег робног произвођача Милан Савић из Доњих Лесковица, а најуређенији засад има Милорад Раковић из Доњих Лесковица. Награђен је и Никола Бирчанин из Суводања као најстарији произвођач. Манифестацију је отворио проф. др Миладин Шеварлић са Пољопривредног факултета у Земуну.

Д. В.

АКТИВНО УДРУЖЕЊЕ ПЕНЗИОНЕРА У ОПШТИНИ НЕГОТИН

Живот је лакши у заједници

Са 28 одбора пензионера који раде и десет у формирању при сеоским месним заједницама, неготинска општина припада групи оних са добром мрежом организација. Међутим, бројем активних чланова у Општинском удружењу нису задовољни јер је, како кажу, од око 9.500 регистрованих пензионера само трећина њих активна.

– Намера нам је да у свакој од 39 месних заједница општине Неготин активирамо и организујемо чланство. Само тако можемо да помогнемо већем броју људи, од којих неки, углавном пољопривредни пензионери, живе са примањима од 8.000 динара месечно – наводи за „Глас осигураника“ Чедомир Сандуловић, председник Удружења пензионера.

У селима општине Неготин евидентирано је 4.364, а у самом

граду 5.136 старосних пензионера, од којих је мање од половине активно и плаћа годишњу чланарину од 200 динара.

– Међу њима су и иностранци, са двојним пензијама, а најви-

битна је и подршка коју пружамо једни другима. Могућност да се материјално помогне је много већа у окриљу заједнице пензионера – каже Сандуловић.

Удружење пензионера у Не-

нати на туристичка путовања и једнодневне рекреативне излете, које делом финансирају и из фонда чланарина.

Драгољуб Стингић, потпредседник неготинског Удружења, указујући на важност деловања пензионера посебно истиче акције за родно место, које они организују, помоћ коју пружају социјално најугроженијим члановима, донације које обезбеђују. При Удружењу пензионера у Неготину већ дугих 29 година, као једна од најактивнијих у Србији, делује Секција жена.

– Пензионерке се истичу по хуманитарним и културно-уметничким активностима и веома успешном сарадњи са локалним установама и институцијама у граду – каже Љубица Симић, председница Секције.

Ј. Станојевић

ше, 60 одсто чланства, делује при месним одборима. Морамо боље да се организујемо и укључимо у све активности у граду и селима. Поред дружења

готину редовно снабдева своје чланове основним животним намирницама под условима повољнијим од тржишних. Сваке године пензионери могу рачу-

Хиљаде уметника на позорницама

– Ово је фестивал за лепшу и срећнију Србију. Мало је градова у нашој земљи, па и у Европи, који се могу похвалити да имају фестивал са традицијом дугом више од пола века као што је Књажевац. Генерације и генерације уметника из разних области и из читаве Србије почињало је овде каријере или стасавало управо на књажевачком фести-

валу – речи су којима је Милан Ђокић, председник општине Књажевац, отворио фестивал.

Од 2. до 6. јула на платоу Дома културе поред Сврљишког Тимока и на летњој позорници у Гургусовачкој кули одржан је 52. Фестивал културе младих Србије на коме је више од 1.000 младих стваралаца из целе Србије показало своје умеће из

разних области културно-уметничког стваралаштва. Фестивал културе младих Србије, традиционална мултикултурална републичка смотра која се од 1962. године одржава у Књажевцу, омогућава извођење и презентацију стваралаштва у области музике, хорског певања, књижевности, рецитаторства, драме, филма, фолклора,

модерног плеса, балета, уметничке фотографије, омладинске карикатуре, стрипа и видео стваралаштва. Учесници фестивала су млади људи до 30 година старости, који се баве врхунским аматеризмом.

Фестивал је био најпосећенији 4. јула када је на програму био „Сабор младих чувара традиције“. Наступили су млади вокални и инструментални солисти уз пратњу оркестра РТС, као и етно хорови и академска културно-уметничка друштва студентских културних центара Београда, Ниша и Новог Сада, затим оркестар трубача „Тимочки весељаци“.

Иначе, фестивал је пратило више од 20.000 Књажевчана и њихових гостију из суседних општина (Пирот, Зајечар, Сокобања, Сврљиг и Ниш). Покровитељи Фестивала су општина Књажевац и Министарство културе, а извршни организатор Дом културе Књажевац.

Драгић Ђорђевић

СВРЉИГ: ВИДОВДАНСКЕ СПОРТСКЕ АКТИВНОСТИ

Такмичења и дружење у природи

На Видовдан, 28. јуна, у организацији Удружења пензионера „Дервен“ у Сврљигу успешно је организована улична бицикличка рекреативна трка.

Возило се од Сврљига до оближњег села Црнољевце, путем према Бабином зубу у дужини од шест километара. Надметало се 25 такмичара – пензионера и младих, и сви су стигли на циљ. Најстарији учесник имао је 80 година, а најмлађи десет. После успешне вожње у пратњи полиције, у Клубу удружења сви учесници бицикличког кроса добили су захвалнице. Борислав Стевановић, председник УО удружења, каже да је циљ кроса – подизање свести о очува-

њу и заштити животне средине – остварен, а вожња бициклом и дружење у природи представљају здрав живот.

Истог дана у Клубу Удружења пензионера општине Сврљиг одржан је турнир у шаху. На спортском центру Пастириште

почео је традиционални, 57. Видовдански турнир у малом фудбалу, који је окупио 58 екипа у шест категорија.

Дан раније, 27. јуна, у Сврљигу су завршене РСИ „Сврљиг 2013“. У две спортске дисциплине, риболову и малом фудбалу, учествовало је 150 такмичара – радника из сврљишких предузећа и установа. Радничке игре су традиција у самосталном синдикату Сврљига и оне су више од игре, односно и такмичење и дружење. Радничко-спортска дружења наставиће се у септембру за када су планирана такмичења у шаху, стоном тенису и баскету.

С. Ђорђевић

БЕЛЕ ВОДЕ

Годишњица удружења

Удружење пензионера Беле воде из Београда 8. јуна је прославило две године постојања и рада. На почетку је у удружењу било десетак пензионера, а данас има 336 активних чланова.

Широка је лепеза деловања овог београдског удружења. Сваке суботе организује се дружење уз живу музику, а последње суботе у месецу сви рођени тог месеца заједнички прослављају рођендан. Изузетно добре односе одржавају са удружењима: Железник, Сремчица, Чукаричка падина, Баново брдо, Остружница, Церак, Рушањ итд.

Општина Чукарица је показала велико разумевање и опремила простор, учинивши га још угоднијим за своје старије становнике, а и поједини чланови удружења, према склоностима, чине све да боравак у том простору буде леп и пријатан. Тако је постављена већ четврта изложба уметничких фотографија једног од чланова удружења. **М. Р.**

БАЊА КОВИЉАЧА

Дружење пензионера западне Србије

Организација пензионера Бање Ковиљаче уприличила је у овој прелепој бањи дружење пензионера западне Србије на којем је било 620 званица.

– У госте су нам дошли пензионери из Ужица, Чачка, Ваљева, Богатића, Шапца, Лознице, Љубовије, Крупња, и Вуковара и Борова Села у Републици Хрватској – каже Слободан Вуловић, председник удружења пензионера у Бањи Ковиљачи и домаћин дешавања, наглашавајући да оваква дружења окрепљују присутне и продужавају им живот.

– Одушевљени смо дружењем и проводом са пензионерима из западне Србије, поготову што ми из Хрватске немамо прилику да често долазимо у Србију на овакве прелепе скупове – рекао нам је 80-годишњи Петроније Станић из Борова Села.

За госте је била припремљена богата трпеза, увесељавао их је веома добар музички оркестар, па је дружење трајало да касних вечерњих сати. **М. М.**

ЗВЕЗДАН КОД ЗАЈЕЧАРА

Сабор на Видовдан

У овом зајечарском приградском насељу на Видовдан је одржан шести Сабор косовских Срба Тимочке крајине. На Сабору је учествовало пет КУД-ова од којих три са подручја града Зајечара (Копривница, Вражогрнац и Звездан) и по једно из борске општине (из Доње Бела реке) и општине Богатић. Сабор је отворио Владан Пауновић, начелник Зајечарског округа, а потом су се смењивали певачи, свирачи и играчи из поменутих места. Најзапаженији су били чланови месног КУД-а „Божур“, а међу њима изворна група певача са истакнутим солистима Душицом Петровић и Негицом Миловић. Одржано је занимљиво такмичење у припремању домаћег пасуља где су додељене и награде. **М. С.**

БЕОГРАД

Новинари ветерани УНС обележили Видовдан

Велики број новинара ветерана присуствовао је обележавању Видовдана, празника коме сваке године посвете своје мисли и срце. Скуп је отворила Драгана Пескаревић, председница клуба новинара ветерана, истакавши друштвени значај овога празника. О дубоко људским порукама из сјајне историјско-публицистичке књиге „Петстогодишњица косовске битке у Србији 1889“ новинара Душана Дражића и о сада већ давнашњој прослави овога празника, говорио је књижевник и новинар Петар В. Кнежевић, а новинарка Нада Томић је читала одломке из књиге.

У садржајном разговору на теме које намеће видовданска свакодневица говорили су новинари Милица Кнежевић, Новица Стевановић, Нада Вучићевић Дринска и Жика Тодоровић. **П. К.**

ЗАЈЕЧАР

Да се не заборави...

На двадесетим сусретима бораца, пензионера и омладине „Бели брег 2013“ који су одржани последњег јунског дана на Белом брегу учествовало је више од 300 грађана, како са подручја града Зајечара, тако и из Књажевца, Бољевца, Сокоба-

ње, Бора и Неготина, Ниша и Пирота. Подсећање на одржавање седнице Округног комитета КПЈ за Тимочку крајину (пре 72 године) у виноградарској кућици Радомира Васиљевића изнео је Драгољуб Николић Кисинџер, председник Градског одбора и члан Републичког одбора СУБНОР-а Србије. После полагања венаца и цвећа на спомен-кућу, изведен је краћи културно-уметнички програм чланова КУД-а „Никола Пашић“ под вођством Валентине Јовановић из Зајечара. Завршни део ових сусрета одржан је у Дому извиђача у Зајечару на Краљевици где су уз музику евоциране успомене Драгољуба Аризановића, носиоца Партизанске споменице 1941. **М. С.**

БРЕСТАЧ

Стигли пакети

Пензионери у Брестачу, селу у пећиначкој општини, добили су пре неколико дана поручене пакете сухомеснатих производа и лиснатог теста. Почело је да стиже и огревно дрво, које ће отплаћивати у седам месечних рата.

– Пакете ћемо платити у три рате, а захваљујући доброј сарадњи са Општинским удружењем у Пећинцима, можемо неколико пута током године по повољним ценама да купујемо храну и огрев – рекао је за наше новине Живан Крњулац, председник Месног удружења пензионера у Брестачу.

У том месту међу 900 становника живи и 80 пензионера, који се углавном баве пољопривредом. Интересантно је да је ту и десетак оних који су се после пензионисања преселили из града у породичне куће на селу.

Када нису у својим баштама и на њивама, најстарији Брестачани користе просторију намењену пензионерима за окупљање. **Д. Р.**

СВРЉИГ

Риболовачки куп Владе учитеља

У организацији спортских риболоваца „Тимок“ Сврљиг, 19. јуна одржан је меморијални риболовачки „Куп Владе учитеља“. На писти, на Сврљишком Тимоку појавило се десетак пензионера рибара, међу њима једна дама. Прво место у дисциплини лов рибе удицом на пловак освојио је Саша Стевић, друго Драган Марковић и треће Боривоје Ивковић. Њима је Милан Тошић, председник организације спортских риболоваца, уручио пехаре и медаље, а посебно признање Севдији Ивковић, јединој жени риболовцу на овом купу.

Ово такмичење је, иначе, посвећено преминулом учитељу Влади Јовановићу, пензионеру, страсном риболовцу и оснивачу риболовачког удружења у Сврљигу. **С. Ђ.**

МУЖЉА

Руком плете као на машини

Чика Пишта, како и дан-данас зову Иштвана Марија (80) из Мужље, још између педесете и шездесете године прошлог века почео је да набавља материјал, праву правцату телећу кожу, и започео да плете бичеве. Било је то време кад су сви у околини чували стоку и бичеви су им били потребни.

Међутим, ускоро од тог посла више није могло добро да се живи, па је чика Пишта отишао на рад у иностранство, тачније у Беч.

После заслужене пензије вратио се кући, у село поред речице Бегеја, где су му и деца, а слободно време и данас користи да прави оне праве бичеве који су се некада користили. Данас чика Пишта уради за успомену понеки бич, да се нове генерације сећају како су некада изгледали, а ти бичеви су прави банатски сувенир. **И. П.**

ПИШИТЕ НАМ

Драги читаоци,

Ово је простор намењен Вашим писмима. Пишите нам шта Вам се у нашем и Вашем листу допада, а шта би могло да буде боље, шта бисте волели да прочитате или да саопштите другим читаоцима.

Адреса је Булевар уметности 10, 11070 Београд, или електронском поштом, на glasosiguranika@pio.rs

Хуманост или нехуманост

Када се гледа хуманост и нехуманост, правда и неправда, реално и нереално, зависно ко и са које позиције посматра њему све одговара. Повод за овакво размишљање је помоћ (тринаеста пензија) пензионерима са најнижим пензијама.

Идеја и реализација за сваку похвалу. Међутим, начин и мерила су у најмању руку чудни. Сви пензионери са ниским пензијама сврстани су у исти кош. Тако је дошло до тога КО ИМА ДАЈ МУ ЈОШ. При спровођењу ове акције и доношењу ове одлуке испада да сви пензионери са ниским пензијама живе сами и искључиво од те своје мале пензије. Искрено речено, велики је број таквих, али је и велики број оних чији брачни друг можда чак има националну пензију или висока примања, или умају децу са добрим платама. Где је ту хуманост, реалност и правичност?

По мом размишљању и некој логици, то се мора ревидирати и донети друга уредба по којој би помоћ добили они који заиста само од пензије живе. Тако би средства, а која нису мала, могла да

се расподеле на оне којима су стварно преко потребна.

Разлог мог реаговања нису љубомора ни завист. Познајем човека који има пензију као и ја, а његова супруга има минималну, али такође познајем и особе које заиста живе саме и од те минималне пензије. Тај брачни пар који прима помоћ у Београду има више станова и кућу у близини Београда. Евидентно је да при одлучивању није тражено имовинско стање ни новчана примања брачног друга. По овоме дође да су сви исти: они који живе у вилама и они у шахтовима, они чији је пијац контејнер и они који купују деликатес, они који за одмор бирају луксузне дестинације и они који немају воде да пију а камоли да се окупају.

То је наша стварност и реалност и све смо то ми људи направили. Мислим да је време да се то исправи и помоћ додели оним којима је и најпотребнија.

Милан Радосављевић,
Београд

Некад и сад

Дефицит у осигурању за случај болести

Од почетка кризе, од јула 1931. године, одређене су административне мере за побољшање финансијског стања осигурања. Одређена је највиша штедња на управним трошковима, снижене су принадлежности намештеника и лекара – чиновника, забрањено је попуњавање упражњених службеничких места, коначно је одређена и редукација намештеника којом пригодом је редуцирано преко 250 службеника

Средишњег уреда и његових месних органа. Све те административне мере, ипак, нису достајале да направе финансијско стање радничког осигурања, заправо гране осигурања за случај болести, па је стога за санацију тог стања требало посећи и за даљим мерама.

(Извештај о пословању за 1935. годину, Средишњи уред за осигурање радника, Загреб, 1935)

Тешко до социјалне помоћи

Тренутно у Србији живи 264.504 најсиромашнијих грађана који имају новчану социјалну помоћ државе, од којих је само 8.765 старијих од 65 година. Да би се ово право остварило потребно је поднети између 12 и 20 докумената. Према истраживању Удружења грађана Снага пријатељства – Аmyti везаном за спровођење Закона о социјалној заштити, само 0,8 одсто старијих јесу корисници новчане социјалне помоћи, а највећи број њих су или сами, или живе у домовима за смештај старих лица. Процењује се и да око 100.000 најсиромашнијих, претежно из сеоских средина, није ни

покушало да добије новчану помоћ.

Већини старих је тешко да остваре право на социјалну помоћ и зато што би требало да туже своје сроднике, односно да центру за социјални рад поднесу потврду којом се доказује да су покренули поступак против својих најближих који их не издржавају. У истраживању је такође наведено да проблем при остваривању права на новчану социјалну помоћ представља и одредба да они који остварују то право не смеју поседовати више од једног хектара земље, иако стари људи најчешће нису у могућности да ту земљу обрађују.

Ј. О.

Врста права утврђена решењем

? М. Еркман, Суботица: С обзиром на то да сам 2002. године имала прекид стажа у трајању од три месеца, а да сам за то време примала накнаду са тржишта рада, интересује ме да ли се тај период признаје као стаж осигурања?

Одговор: Код Националне службе за запошљавање постоје више врста права која можете остварити за време незапослености. О врсти права Ви сте свакако обавештени решењем које сте добили од Националне службе за запошљавање. Како сте били корисник накнаде у трајању од три месеца, могуће је да сте имали само право на накнаду без признавања стажа

за тај период, а могуће је да Вам је за то време признат и стаж осигурања који се по протоку овог времена обавезно уписује у радну књижицу. Да ли Вам је признат стаж или не, види се у решењу Националне службе, као и из радне књижице. Ако Вам стаж није уписан у радну књижицу, највероватније је да Вам је признато само право на накнаду.

Радни однос до 65. године

? Д. Голубовић, Књажевац: Молим Вас за информацију када по сили закона морам да идем у пензију. Наиме, у јуну 2014. године пуним 40 година радног стажа и 64 године живота. Да ли сам по закону обавезан да идем у пензију када напуним 40 година стажа или могу да радим до навршених 65 година живота?

Одговор: Према Закону о раду, радни однос се прекида по сили закона када радник наврши 65 година живота, што важи за оба пола, као и најмање 15 година стажа осигурања. Међутим, уколико послодавац сматра да је одређени радник и даље потребан на свом послу, може да се споразуме са

њим да му се продужи радни однос, сходно чл. 175 Закона о раду. Све ово говори да Ви, без обзира на то што ћете следеће године испунити услов за одлазак у старосну пензију, нећете морати да раскинете радни однос, већ можете наставити да радите до своје 65. године.

Право на старосну пензију

? Ж. Миросавић, Чачак: Имам оштећен слух и говор од рођења и похађао сам основно и средње образовање у школи за глувонемице. Засновао сам радни однос 1972. године и радио све до 2003. године. Као технолошки вишак био сам на тржишту рада до 2004. године, уз новачну накнаду. Од 17. 8. 2011. године радим код приватног послодавца уз субвенцију тржишта рада као физички радник. Како сам већ једном одбијен за пензију, да ли ми можете рећи када испуњавам услове за старосну пензију?

Одговор: Вама је 2008. године донето решење, којим Вам није признато право на старосну пензију јер не испуњавате услове прописане Законом о пензијском и инвалидском осигурању. Овим решењем је правилно утврђен Ваш радни стаж који износи 31 годину, 11 месеци и 3 дана. Добро је да сте се

у међувремену ипак поново запослили, јер право на старосну пензију не можете остварити пре 65. године живота, а рођени сте 1954. године. Бенефицирани радни стаж по основу телесног оштећења које имате, тек је од 2001. године утврђен у висини од 70 одсто, пошто је услов да се време проведено на раду са

ВИ ПИТАТЕ „ГЛАС ОСИГУРАНИКА“ ОДГОВАРА

Весна Вићентијевић

Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање

овим оштећењем рачуна као стаж са увећаним трајањем. Како имате празнину у стажу који се може бенефицирати од 2003. до 2011. године, само ако будете радили у континуитету до 65. године моћи ћете да остварите минимум 10 година радног ста-

жа, што је минимум да би се признао бенефицирани радни стаж, не рачунајући време проведено на боловању. Ово све под претпоставком да се прописи из ПИО не промене, са 65 година живота ћете моћи да остварите право на старосну пензију.

Повезивање стажа

? Станиша Ђорђевић: Остварио сам старосну пензију (шаљем Вам фотокопију решења), али из једне фирме у којој сам радио имам признат радни стаж али немам податке о зарадама на годишњем нивоу. Мене интересује да ли ми је то урачунато у исплату пензије или није. Ко ме би требало да се обратим и шта да урадим?

Одговор: Ако Вам је решење о старосној пензији из 2009. године једино решење о пензији које имате, оно је привремено због стажа који је признат решењем о повезивању стажа из 2008. године. То практично значи да Вам није признат стаж за који имате решење да је повезан у трајању од 4 године, 2 месеца и 16 дана. Оно што је потребно да урадите, с обзиром

да није донето коначно решење о пензионисању, јесте да Вам се утврди у стаж осигурања наведени стаж, повезан решењем из 2008. године, као и да Вам се утврди нов износ старосне пензије. Овај стаж по дужини није занемарљив, али треба имати у виду да се стаж повезује на најнижу основицу осигурања, па не треба очекивати знатно већи износ пензије.

Туђа помоћ и нега

? Златинка Илић, Нови Београд: Оперисала сам кичму 2012. године и након тога постала сам непокретна, не могу ништа сама да урадим. Пензија ми је око 13.000 динара и нисам у могућности да плаћам некога да ми помаже. Изабрани лекар неће да ми потпише предлог за туђу помоћ и негу тврдећи да ми то по правилнику не припада. Молим Вас да ми одговорите која су моја права и коме да се обратим.

Одговор: За подношење захтева за остваривање права на накнаду по основу потребе за туђом помоћи и негом није уопште потребан предлог лекара, довољан је захтев и одговарајућа медицинска документација која ће документовати Ваше здравствено стање. Према то-

ме, ако сматрате да испуњаваате законом прописане услове, тј. ако сте постали непокретни, слободно поднесите захтев. На оцену органа вештачења да ли Вам је неопходна помоћ и нега утиче искључиво Ваше здравствено стање, а не и Ваша материјална ситуација.

СКАНДИНАВКА

АУТОР: ЛОВИЧИЋ	ПОТРЕС, ЗЕМЉОТРЕС	РАЗБИТИ	ИЗВАДИТИ НЕШТО ИЗВАЉИ- ВАЊЕМ	МУЗИЧКИ ИНСТРУМЕНТ (МН.)	ГЛАС ОСИГУРАНИКА	СТАНОВНИЦИ АЗИЈЕ	ДЕЛОКРУГ РАДА ВИКАРА
ВЕШТА ВАРКА					АВЕНИЈА (СКР.) ГРАД У НИГЕРИЈИ		
УЗРОЦИ, МОТИВИ							
ГОСТ, ЗВАНИЦА							
ТРГ У БЕОГРАДУ							
ГЛАС ОСИГУРАНИКА	СКИТНИЦА, КЛОШАР КРЕНУТИ СА СТАРТА						
ЧИСТИТИ ВОДОМ							
ФРАНЦ, КОМИЧАР, ЖАК					УЗВИК ВЕСЕЉА ЛОВИТИ		
КОЊ У ПЕСМИ				СИМБОЛ ВОДНИКА АСПИК		ОЗНАКА АУСТРИЈЕ ТВРДО ДРВО	
РУДАРСКИ ИНСТИТУТ			СТ. МЕРА ДУЖИНЕ МЕТЕЖ, ЗБРКА				
ОЗНАКА ЗА ТОНУ		ПРЉАВЕ УЛИЦЕ ГРАД У ИТАЛИЈИ					ОЗНАКА ЗА КАРАТ
ПРЕОСТАЛИ ДЕО							
РЕКА У МАКЕДО- НИЈИ							ДИФЕРЕН- ЦИЈА
ВРШИЛАЦ НЕКЕ АНКЕТЕ							
ЛИВАДА, ПАШЊАК							
10. И 7. СЛОВО			ОЗНАКА ИТАЛИЈЕ ДРЖАВА У АЗИЈИ		22. И 9. СЛОВО ГРАД У ИТАЛИЈИ		
ГЛАС ОСИГУРАНИКА	ЕКСПЛОЗИВ. ТЕЛО ПЛОЧИЦА У ХОКЕЈУ					ОЗНАКА ЗА ЛИТАР БОДЉА НА ГРАНИ	
ИЗРАСТИ У ВИСИНУ							
ОЗНАКА ЗА АЛТ		ПРВО СЛОВО ОЗНАКА ЗА АМПЕР		ТРЧАЊЕ СИМБОЛ ТРИТИЈУМА			
ПРОДАВНИЦА У КРУГУ КАСАРНЕ							

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА: награда, огранак, тратина, ритинар, а, ина, њаса, су, сн, раж, кестење, октава, сетери, кипарис, ајар, тп, ла, илир, е, з, а, а, молотов, амарела, ратари, рада, т, баранка

Дејан Палаковић

Вода

Кад год помислим на храну, пође ми вода на уста. Једино њу и конзумирам.

Припитомљавамо дивље депоније. Слободно се приближавају центру града.

Ако бисмо сви били подједнако богати, не бисмо имали на чији рачун да се и даље богатимо.

Радам нисам успео да стекнем ни радне навике.

Радници су се некад борили да фабрике буду њихове, а сада су почели да заузимају и фабричке управне просторије.

Ерупција вулкана може у свету да омете и ваздушни саобраћај, а код нас ни ерупција незадовољства грађана никоме не смета.

Иако све дубље тонемо, паметни и даље попуштају.

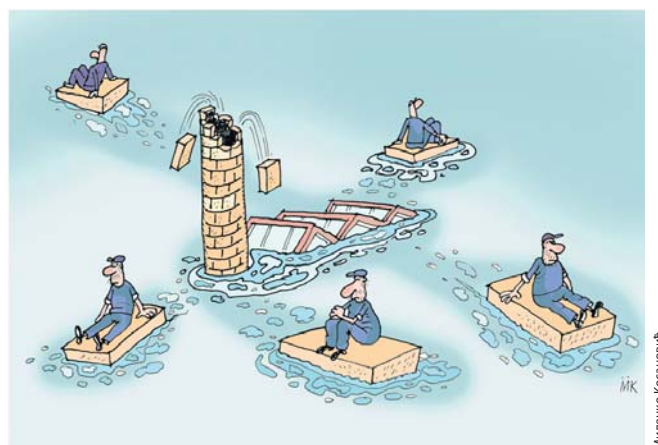
Очевину распродајемо, матерњи језик заборављамо... Неоптерећени прошлошћу, гледамо само у будућност.

Окренуо сам се себи и никог нисам видео.

На младима свет остаје. Зато напуштају отаџбину.

Туђе нам је увек боље. Сем грешака – у њима смо оригинални.

Милен Миливојевић

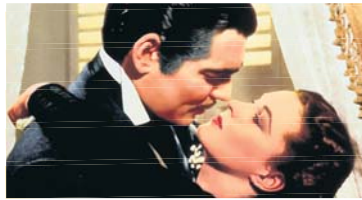
Милен Миливојевић

Да ли сте знали ...

– да је Супермен, несумњиво највећи икада измишљен суперхерој, прошлог месеца „напунио“ седамдесет пет година?

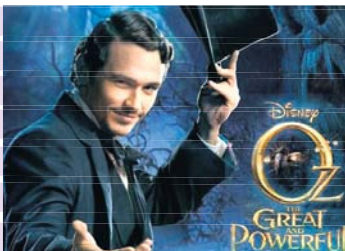
Овај датум обележен је тематским забавама у целом свету како би чувени стрип јунак стигао и до нових генерација публике. Супермен, чији су творци амерички цртачи Џери Сигел и Џо Шустер, појавио се на насловној страни часописа „Action Comics“ број 1 у јуну 1938. и убрзо доспео и у остале медије – на радио, филм и телевизију.

– да је најкомерцијалнији филм у историји ове индустрије, по рачунању које узима у обзир инфлацију, и даље „Про-

хујало са вихором“ из 1939. године који је, прилагођено инфлацији, само од биоскопских улазница зарадио више од 1,6 милијарди долара? За њим следе „Ратови звезда IV“ са 1,42 и мјузикл „Моје песме, моји снови“ са 1,14 милијарди долара.

– да је овогодишње Дизнијево остварење „Оз, велики и моћни“, који је недавно стигао и у наше биоскопе, са буџетом од 325 милиона долара вероватно најскупљи филм

у историји кинематографије? И до сада су прво место на листи најскупљих држала два филма из ове компаније – „Пирати са Кариба – на крају света“ из 2007. и „Џон Картер“ из 2012. године. Оба су коштала по 300 милиона долара.

– да су корисници сајта IMDB – највеће интернет базе филмова, за најбољи филм свих времена изабрали „Бекство из Шошенка“? За њим следе „Кум I“ и „Кум II“, „Петпарачке приче“ и „Добар, лош, зао“. На прва три места листе најбољих филмова Америчког филмског института налазе се „Грађанин Кејн“, „Кум I“ и „Казабланка“.

– да су корисници сајта IMDB бирали и најбољи српски филм свих времена и да је највише гласова добио „Балкански шпијун“? Други на листи је филм „Национална класа“, а следе „Маратонци“, „Ко то тамо пева“ и „Варљиво лето '68“.

Молим за реч

Борим се сам са собом, али то постаје неравноправна борба.

Млади не знају шта ће са собом. И на гугл су већ оуглали.

Учитељице, знам ја да су два и два четири, али рекао сам три, због штедње.

Ми о бољем стандарду можемо само да маштамо. То је наша реалност.

Нисам осетио несташицу лекова. Белог лука на пијаци има колико ти душа жели.

Уби ме дилема: планина или море. Срећа што немам пара за летовање.

Шта вреди што мислим позитивно кад ми је у џепу стално минус.

Дејан Патаковић

Игнат Гагало

Лековите мисли

Од рада се нико није истрошио. Већ од пијаце.

Приче о бољој производњи код нас су постале –бајке.

Не можемо брзо, ни аутом ни пешице, у Европу. Путеви су трновити!

Кривицу смо измислили. Сад само да нађемо коме да је прилепимо.

Ко пре пензији, пре је и потроши.

Народ не мора баш све да зна. Зашто да му расте притисак.

Новац је као сунце. Пече кад га немаш, пече кад га имаш.

Не треба више да пијемо. Крајње је време да се отрезнимо.

Душан Старчевић